

Meridianul

Fondat în anul 1996

**Singurul Grup de Presă
din județul Vaslui**marintvv@gmail.comwww.marindumitru.rowww.tvv.ro

Tel 0744 231380

Iași - Vaslui - Bacăumarintvv@gmail.com ♦ cvintet_tera@yahoo.com ♦ Vaslui - 0235 361 236 ♦ Bârlad - 0235 419 494 ♦ Iași - 0744 231 380

Redacția Vaslui: str. Frunzelor nr. 2 ✉ Redacția Bârlad: str. Republicii 190 ✉ Redacția Iași: str. Cuza Vodă nr. 2

*editorial***ALTĂ TOAMNĂ, DAR
SPERANȚE NOI**

Pag. 2

**LA LICEUL KOGĂLNICEANU,
ÎNCEPUT NORMAL**

Pag. 3

**ÎN VIZITĂ LA UN PRIETEN,
MARIN ROTARU**

Pag. 4

SCHEIA –
IASI**AMPLĂ PETRECERE
POPULARĂ**

Pag. 7

**LICEUL TEHNOLOGIC
„ION MINCU”**

Pag. 10

LA ÎNCEPUT DE AN ȘCOLAR

GRAJDURI – IASI

TOATĂ LUMEA PETRECE

Pag. 10

NOTĂ:

„D.V. Marin reprezintă astăzi, peste ½ secol de istorie trăită – vorbită – scrisă, de după 1968 (când s-a înființat județul). Mereu a fost într-un plan prezent, martor și actant la tot ce s-a înfăptuit în municipiul, județul Vaslui sau chiar în Moldova românească. El însuși ne-a lăsat multe volume de istorie culturală, lucrări științifice sau de înaltă jurnalistică.

În peste 6 decenii, prezența lui a fost mereu remarcabilă... Omul și opera au intrat deja într-un patrimoniu. Mărturiile sale sunt unice și, acum, imposibil de cuantificat exact.”

Prof.Univ.Dr. Al. Ionescu –
Laureat al Premiului Academiei Române
(15 iulie, 2018)

**TOAMNĂ, TOAMNĂ,
VREM „OSTAȘI/ELEVI”**

Suntem în luna copilăriei mai toți cetățenii acestei țări, pentru că nu prea există oameni să n-aibă copii sau nepoți să umble la școală, și, oricât s-ar rări natural bătrânetul, „invazia” genuină a copilăriei trebuie suportată și așteptată. Pe 9 septembrie 2019 n-a fost altfel decât în anii precedenți la deschiderea școlii.

La orașe nu se simte prea mult scăderea numărului de elevi, pentru că ori mai vin de pe la țară, ori se menține populația activă, ori rămâne cam aceeași natalitate. Directorul L.M.K., profesorul Cătălin Ignat îmi declara că nu au navetiști și de la țară mai mult de 10% și că nu sunt probleme în asigurarea condițiilor celor mai bune pentru cei peste 950 de elevi. Nici la alte licee n-am auzit de prea multe probleme în realizarea catedrelor și claselor.

La țară, sunt problemele.

În mediul rural doar 2 - 4 comune din județele Iași și Vaslui au natalitate pozitivă și număr crescut de elevi (Lungani, ar fi pe primul loc), în rest, e jalea cea mare pentru că sunt comune întregi fără vreo naștere înregistrată în 2019. Că de ani de zile noi batem clopotul pentru măsuri urgente, că s-a sesizat mai tot ce înseamnă presă, că... mai sunt discuții pe ici pe acolo, dar... mulți, prea mulți de-ai noștri pleacă. E prea mare mirajul Vestului unde chiar dacă nu prea muncești ai bani destui. Că ai studii superioare dar ești muncitor la roabă e o altă discuție.

Văzând agitația de prin școlile vasluiene, mi-am mai redresat optimismul rău pleostit de răirirea elevilor din școli, adesea noi-nouțe și abandonate din lipsa lor: sunt multe exemple în cele două județe. Cred că neexistând destulă populație școlară nici nu se poate să ne fie bine, pentru că dincolo de preocuparea pentru învățătură, majoritatea copiilor muncesc în ajutorul sau pentru părinți, pentru că altfel nu se poate: dacă tatăl, mama muncesc la sapă sau cu vitele, el, copilul, cum să nu pună mâna ca să învețe ce e munca?

Am spus-o de multe ori: fără muncă... nu se poate?!

COTITURA DE LA COTUL DONULUI

EI AU SUPRAVIEȚUIT MĂCELULUI DE LA COTUL DONULUI...

Verii Vasile și Eugen Isachi îl aveau pe Frontul de Răsărit și pe cel de-al treilea, pe Ion (frate cu Eugen), care n-a avut norocul să scape cu viață. L-a sfărtecat o schijă undeva în Bucovina, în timpul retragerii. Cei doi veri întorși acasă au fost și ei răniți la picioare și la mâini. „Era să fim ca-n poezia aceea a lui George Coșbuc: <<Treii Doamne și toți trei>>”, ne surprinde moș Eugen. Și tot el ne înștiințează: „Dar să știți, măi băieți (între „băieții” cărora li se adresa, doi trecuseră binisor de 60 de ani), că la Miroslovesti a fost o mamă care și-a smuls părul din cap strigând: <<Treii, Doamne, și toți trei>>. Și veteranul Eugen Isachi, schițând o grimasă ce tindea spre plâns, le pronunță numele celor trei flăcăi mândri ca brazii, căzuți tustrei la Cotul Donului: Ion, Gheorghe și Costache Păduraru. Apoi, bătrânul veteran, atins în zona aceea sensibilă a memoriei sale, născută din cea mai crudă experiență umană, schimonosit de accesele de plâns, ne uimește prin trănicia faptelor asimilate în mintea omului simplu.

„Am văzut iadul pe pământ. Trăgeam cu pușca doar să alung moartea; moartea era rusul. Tovarășul meu bun, soldatul Potop Alexandru, și-a prăpădit de tot țaria și s-a împușcat singur în cap, ca să moară repede. Pe dom colonel Gumă l-au luat prizonier sub ochii mei. Priveam din tranșeu, cu cei care mai erau viu, cum l-a prins ceata de partizani ruși. Colonelul avea deja înfiptă în spate teava de automat rusesc și n-avea-ncotro. Dacă trăgeam, murea de glonțul nostru. La câteva ceasuri mai încolo, într-un răgaz de adunat răniții, căi erau gemete și strigăte de ajutor și în românește, și în rusește, ne-am repezit în atac, conduși de dom' căpitan Armeanu în prăpădul care tocmai pornise cu tancurile și aviația. O schijă cât un grăunte îl nimeri chiar în inimă. Aproape nu se vedea pe unde i-a înțepat pieptul. Au murit atunci și dom' locotenent colonel Sorescu, și sublocotenentul Popescu... Of! A fost mai grea lupta la retragere decât la înaintare. Doamne! Cum se mai ruga la mine un soldat basarabean, cu pânțele flenduri să-l împușce! Și n-am putut...” De-aici încolo n-a mai putut scoate nici o vorbă moș Eugen. Plânsul său ne-a copleșit și pe noi. Ne simțeam vinovați că am răscolit jarul din sufletul celui pe a cărei suferință trăim fără merite care să ne pună în cumpănă viața. La despărțire i-a revenit puterea, atât cât să strige după noi, cu o nedisimulată mândrie: „Să scrieți că... am dat mâna cu dom' Mareșal Antonescu!”

Vasile Isachi, mult mai umilit de bătrânețe decât vârul său, cu barba tremurândă și ochii ascunși în găoacele de sub frunte, ținu să înceapă povestirea cu informații despre inamicul Iarna; iarna rusească, venită devreme prin părțile acelea. El, pe lângă faptele de arme, avea în primire și magazia de efecte; și ne înștiință cu anumită mândrie că a avut grijă ca soldații români din unitatea sa să primească, după nevoi, măcar încălziminte corespunzătoare, că mantalele erau „de partea rușilor” adică „nu prea erau, iar câte erau lăsau gerul să pătrundă în oase”, ne lămurii veteranul. El nu-și aminti prea multe din anul acela, ci doar cum și-a pierdut pe cei doi tovarăși de arme din vecinătatea meleagurilor sale, pe Dumitru Bejenaru din Mircești (Iași) și pe Gheorghe Airinei din Ruginoasa (Neamț). Pe unul îl avea în stânga și pe celălalt în dreapta sa când au fost împușcați. Și-a mai amintit moș Vasile și cum a crezut prizonier cu câțiva ostași de trupă și un ofițer român, la o împresurare a rușilor. Ofițerul reușise să dozească bine, la percheziție, busola, iar el, miteșteanul, o lanternă „pe care o aveau de la un soldat italian, de când s-o făcut schimbul de trupe, la Klițka (Kletskaia)”, reușește bătrânul, pocind denumirea, să-și amintească și o localitate de pe linia frontului. Și cum aparatul vorbitor al bătrânului avea multe piese lipsă, am deslușit greu de la el aventura grabei eliberări de sub escorta învingătorilor. Cu urechea aproape de gura povestitorului, am aflat că rușii, pe timpul nopții, și-au închis prizonierii („vreo zece”, estimă el) într-o baracă careia i-au blocat ușa cu un drug de lemn, în timp ce rușii, amoriții de alcool, s-au culcat într-o baracă vecină. Soldatul de la Mitești a propus pe loc un plan de evadare, nevalidat de ceilalți prizonieri, dar pus în aplicare. A găsit o scândură mai putredă în tavan, a dislocat-o cu grijă și, ieșind, le-a legat paznicilor ruși ușa cu o bucată de sârmă. Și-a eliberat tovarășii, apoi a sărit în răpa umplută cu zăpadă din apropierea barăcilor. Aceasta le-a „deschis drum” spre o pădure. Și în dezordinea aceea a împresurarilor și despresurarilor, n-au mai avut posibilitatea să se alăture resturilor de trupe românești. Au hotărât atunci, în miez de iarnă străină, „cam pe la Crăciun”, ne lămurii el, să se folosească de cele două „instrumente din dotare” (busola și lanternă italiană) și s-o pornească spre Țară. „N-am mai stat noi să socotim că Țara era la vreo două mii de kilometri”, face moș Vasile o paranteză. „Și uite-așa, dragii mei, de Paști am sărutat pământul ogrăzii. Numai că o trebuit să zac prin spitale o vreme, căci mi-au rămas picioarele numai cu oasele; carnea de pe ele mi-a curs pe drumul rusului. Apoi, după ce m-am vindecat, am luat iar pușca, să le pun opreliște rușilor, care năvăleau ca hunii. La Iași m-a agățat o schijă de picior, aproape să mi-l rețeze, și gata războiului pentru mine. Iar tovarășii mei, ca să vezi pozna, s-au alăturat celor ce ne-au împușcat pa capete la Cotul Donului!”

Mihai Dascălu din Soca se ține tare pe picioare, la cei 92 de ani, chiar dacă „le mai scârțâie balamalele” glumește veteranul căruiua nu te încumeți să-i dai mai mult de 75 de ani. e roșu la față, rotofei, de statură medie și plin de viață. Vârsta nu i-a amorțit nici mintea, doar numai în „sectorul memorie”, ne avertizează el. „Și e bine că-i așa (continuă bătrânul cel tânăr), căci greu e de purtat în minte prăpădul războiului”. Știe doar că a luptat la Cotul Donului dar nu-și mai amintește localitățile. Spune că a văzut acolo morți mai mulți decât au fost cei vii, întâlniți de el în restul vieții. Mihai Dascălu a scăpat neatinș pe Frontul de Est și a fost numai bun de luptă și pe Frontul de Vest; „... ca să mă pot rușina de mine când aud cuvântul curvă”, se autoflagează fostul vânzător la cooperativa de consum din sat. „În Ungaria însă, în timp ce treceam Tisa cu o barcă, cea cu coasa mi s-a arătat și mie, dar nu față la față căci nu cu mine avea treabă, ci cu sergentul meu, care era așezat dinaintea mea. Eu eram la vâsle. Trăgeam de ele când depărtând brațele, când lipindu-le, după cum e rostul acestui meșteșug. Și numai ce-l văd deodată pe sergent galben la chip și cu pieptul sângerând. De unde i-a venit glonțul?, m-am întrebat. Trimisul morții a venit din spatele meu. Eu ar fi trebuit să fiu ținta. Nici acum nu tăgăduiesc că glonțul acela a trecut pe sub brațul meu în timpul vâslitului și s-a înfipt drept în inima nefericitului comandant de grupă”. Și povestitorul încheie cu un oftat adânc: „Așa a fost să fie. Nu la potopul de pe Don, ci la Tisa, aproape de casă”.

ALTĂ TOAMNĂ, DAR SPERANȚE NOI

Orice septembrie este momentul din an în care copiii de școală de pretutindeni seamănă în lume optimismul necesar pentru toată suflarea acestei țări, indiferent de religie, etnie, vârstă, E momentul să ne bucurăm de primii pași în școală ai emoționatei vârstare umane, cu sau fără flori în mână, cu cele mai bune haine, cu amețea momentul pentru clipele care urmează, adică întâlnirea cu învățătorii, profesorii, colegii. Că am văzut atâția tineri îmbrățișați, atâția părinți făcându-și selfie, n-a fost decât spre bucuria sufletului, nădejde spre continuitate și siguranță socială.

Strada Mihail Kogălniceanu a fost animată ca întotdeauna în aceste împrejurări. Imaginile pe care le difuzăm reprezintă o porțiune din partea optimistă pentru că am văzut adolescenți fumând sau cu berea în față, sau destui mucoși cu fete neastâmpărate în brațe, Noi alegem să fim optimiști.

La Generală 3 am văzut animația pe care o știm de decenii, pentru că aici au studiat frații Marin, ajunși acum de mare folos nației române, mulți părinți considerând că aceasta este dintre cele mai performante din orașul – capitală de județ, dar să nu uităm să spunem că peste tot a fost entuziasmul acestui nou început. Una dintre imagini îi înfățișează pe elevii cei mai mici și învățătoarea lor pe treptele de la intrare cu grupul de părinți, parcă mai mulți decât elevii, cu telefoanele în mână să-și immortalizeze începutul performanțelor școlare și nădejdea că acești copii vor ajunge valori de importanță națională. Altfel... cum?

Nădejdea aceasta este un capăt al performanțelor.

Bine ar fi ca nu numai la Școala 3 Vaslui să fie la ea acasă... performanța școlară.

D.V.M.

**A apărut
nr.
18/2019
al
revistei
Meridianul
Cultural
Românesc**

LA LICEUL KOGĂLNICEANU, ÎNCEPUT NORMAL

Adunare liniștită, cu elevii gata de... carte, dar și chemați de pasiuni adolescente. Cred că această unitate fanion, condusă de ani buni de un profesor mai mult decât merituos, Cătălin Ignat, prezintă aproape cam tot ce se poate spune despre complexitatea vieții de elevi competitivi, de atâția ani în prim plan valoric. Orice am zice, avem și la Vaslui mari performeri.

Numai că Vasluiul a avut și are dintotdeauna un mare handicap: migrația creierelor înspre Iași și alte centre mari ale țării, iar de câțiva ani spre Vestul „trandafiriu”. Chiar din clasa a IX-a mulți visează să cucerească Vestul, fie și ca personal de servire la munci urât mirositoare. Cam acesta este trendul timpului, al acestuia devastator pentru nația română gata să-și uite naționalitatea, să-și schimbe limba și obiceiurile

Și n-am soluții să-i ținem pe puștii, apoi intelectuali noștri să rămână alături de noi. După cum am tot anunțat am scos recent volumul „111 valori naționale pentru Vaslui/ Jurnalism cultural” Pim, 2019, Iași, 512 pagini, în care demonstrăm ce am adus noi ca valori în județ, urmând ca în curând, să vorbim de pierderi...Vă asigur că-s mai mari pierderile.

Dar nu putem da înapoi în domeniul acesta al creșterii valorilor pe care le pierdem aproape sigur: măcar lor să le fie bine...

O toamnă nouă, cu speranțe noi...

Reporter: Stimați prieteni suntem la liceul „Mihail Kogălniceanu”, din Vaslui, unde stăm de vorbă cu directorul acestui liceu, domnul Cătălin Ignat, fost inspector și... de câți ani director la LMK?

Director: În această toamnă s-au făcut 7 ani de când sunt director al liceului „M. Kogălniceanu” după cei 10 ani de inspectorat școlar.

R: Domnule Ignat, se pare că ai albit din înțelepciune și din muncă, nu stând.

D: Am muncit suficient, nimeni nu stă degeaba aici. Am multe împliniri.

R: Cineva cu rezultate atât de impozante la olimpiade și concursuri cred că într-adevăr a muncit. Nu vreau să te perii, dar vreau să fac o constatare.

D: Da, într-adevăr, rezultatele vin într-adevăr din munca unor copii de excepție – pentru că am avut în ultimii ani niște copii de excepție, care îndrumați de mine au avut rezultate deosebite la nivelul țării și chiar la nivel internațional.

R: Să nominalizăm câțiva.

D: Sunt foarte mulți. Doar în anul trecut, eu personal, am avut 6 elevi. La obiectul fizică am avut 6 elevi calificați la olimpiada națională, dintre aceștia remarcându-se Bordeianu Andrei care în acest an școlar a luat medalie de aur, locul II pe școală, la clasa a XII-a – copil care a intrat primul pe lista facultății de medicină din București – Bordeianu Andrei care are în palmares o medalie de bronz la Olimpiada de Științe a Uniunii Europene pe fizică, în acest an are un premiu deosebit – premiul Uliu se numește, care se dă copiilor care în toți cei patru ani de liceu participă la olimpiada națională – doar patru copii din țară au luat acest premiu în acest an. Bineînțeles ar fi și mulți alții, dar lista ar fi lungă.

R: Totuși două trei nume, ați mai putea să ne dați?

D: Bordeianu a terminat în acest an dar vin din urmă unii care îi calcă pe urme. Alexandru Norina care în acest an este în clasa a X-a, anul trecut a obținut medalie de bronz la olimpiada națională. Ea s-a calificat la trei olimpiade naționale. Aliciuc Alexandru, care a obținut și el în acest an o mențiune la nivel național. Vorbesc de copiii care cu adevărat fac performanță.

R: Asta înseamnă un plus de muncă din partea profesorului?

D: Da. Acești copii au o inteligență deosebită. Evident că merită. Este adevărat că 90% din merit este din partea elevilor. Dar fără acel 10 % din partea profesorilor care îndrumă și ghidează este greu.

R: Dacă ai face o listă a anilor de învățământ ce ai trece pe ea?

D: Ani de învățământ sunt numai 29. Deja sunt printre cei mai bătrâni din școală. Dacă ar fi să fac o listă cu elevii mei, ar fi greu. Tudorache Mădălina, care a terminat acum doi ani liceul nostru, olimpică la fizică în toți anii de liceu și care acum studiază fizică la Imperial College Londra. Un elev de succes care ne face cinste și care ne reprezintă cu succes acolo, fiind printre cei mai buni. Vorbim de top 10 universități din lume. Sunt elevi cu care mă întâlnesc cu plăcere, care revin în liceul nostru.

R: Domnule profesor ai multe satisfacții ca profesor, bănuiesc.

D: De acolo îmi vin satisfacțiile în mod direct.

R: Dar ca director nu ai satisfacții?

D: Ba da, dar sunt de altă natură.

R: Domnia ta te consideri oricum un om împlinit. Și ca familist, bănuiesc. Probabil te consideri printre cei mai înțelepți.

D: Sperăm, niciodată nu este un prag maxim pentru înțelepciune.

R: Vorba acad. Milcu: „Toți suntem tineri, dar unii de mai multă vreme.”

D: Este valabil și pentru bătrânețe. Toți suntem bătrâni dar unii mai bătrâni ca alții.

Adică mai înțelepți.

R: Domnule director aveți foarte multe trofee aici în încăpere – bănuiesc că doar numai o mică parte din câte ai de fapt. Dacă ar fi să ne amintim o veche vorbă: „Omul plătește și domnia și prostia.” Domnia ta ai plătit domnie multă și de aceea eu te-am considerat una dintre personalitățile învățământului vasluian.

D: Mai sunt și alții.

R: Enumeră-i te rog, dacă nu spui, nu te cred.

D: Din județ, anul trecut, este adevărat, nu cred că există profesor care să fi avut mai mulți olimpici ca mine. Dar sunt profesori care – în funcție de elevii pe care îi au mai fac câte ceva și asta mă bucură. De exemplu Popa Cristinel, profesor de fizică la Huși, la „Cuza Vodă”, care este și directorul Corpului Didactic, Cătălin Anghelută de la Codreanu Bârlad, Irimia Jan, de aici de la liceu, pensionar dar în prelungire.

R: Cât contează emblema LMK în arealul județean?

D: Emblema LMK este grea. Este o moștenire grea dar spunem noi că prin rezultate nu am colaborat de loc ștacheta. De exemplu anul acesta au fost trei de 10 la bacalaureat, am clase în care trei sferturi au intrat la medicină – dintr-o clasă, vreau să spun. Și rezultatul se vede prin feedbackul pe care îl avem de la facultăți. Se bat facultățile pentru elevii noștri.

R: Asta-i bine, poate se întorc și înapoi.

D: Eu mi-aș dori. Să avem și medici buni și informaticieni buni. Dar din păcate piața muncii îi duce pe alte meleaguri și este vorba de realizare pe pan profesional pe care o pot găsi numai în afară.

R: Reporterul întreabă: dar elemente negative nu ai? Corigenți, repetenți?

D: Din păcate în orice pădure sunt și crengi uscate. Dar repetenții nu avem așa ceva. La liceul nostru nu avem. Mai avem un corigent doi acolo pe toamnă, dar repetenți nu avem de mulți ani, pentru că îi aducem încet, încet pe linia de plutire.

R: Este și asta o performanță. Câți elevi mai sunt la Kogălniceanu?

D: În anii trecuți au fost 860, anul acesta 850.

R: Dintre elevii care pleacă se mai întorc?

D: Să știți că la noi vin, nu pleacă. În toamna aceasta de exemplu am avut în jur de 43 de transferuri. 40 au venit, doar trei au plecat. Transferați în interiorul liceului.

R: Întrebarea era cu bătaie lungă: mai vin părinții înapoi de unde pleacă?

D: Unii da, unii nu.

R: Domnule director Ignat este afectat liceul pentru că populația pleacă masiv în Vest?

D: Într-adevăr foarte mulți pleacă – și eu îi înțeleg – merg la un loc de muncă mai bine plătit. Uneori își iau și copiii. Liceul nostru este afectat doar într-o măsură mică.

R: Dar beizadele cu ifose ai?

D: Ca în orice școală sunt. Noi o să avem grijă să le scoatem ifosele.

R: Cum? Cum veți proceda cu cei care vin vopsiți la școală și cu țigara în gură?

D: Puși la muncă! Și cine nu se conformează... Problema asta cu pile și intervenții a dispărut la LMK. Noi am avut grijă să respingem acest gen de obiceiuri și la un moment dat se creează un mod de a gândi. „Nu te duce la acela, că mergi degeaba, acesta nu vrea să te ajute.” Este bine că nu se fac presiuni asupra noastră.

R: Deci rezultatele sunt palpabile, corecte și vizibile.

D: La examenele naționale – cum să nu fie corecte, dacă tezele se corectează în alte județe de către alți profesori? Când eu la bacalaureatul din acest an am avut 100% promovare. Adică din 169 de copii care au terminat a XII-a, 169 au luat bacalaureatul.

R: Nici unul nu s-a îmbolnăvit?

D: Nu trebuie să mai spun că peste jumătate dintre ei au avut note de 9 și 10. Adică se vede munca din cei patru ani.

R: Domnul Cătălin Ignat ar putea să mai vorbească încă mult despre asta. Eu vă consider prieten de mulți ani, și pentru că ieri am vorbit cu Ionel Armeanu Ștefănică, care de asemenea este un vechi prieten aș dori să-ți pun aceeași întrebare pe care i-am pus-o și lui: ce părere ți-ai făcut despre profesorul D.V. Marin, de-a lungul timpului?

D: Nu am apucat să cunosc omul Marin prea mult pentru că eu am venit în 1990 când ați ieșit la pensie, dar publicistul Marin îmi dă o impresie bună de om serios, consecvent – ca urmarea numărului mare de cărți pe care le-a scos, consecvent prin prisma ziarului Meridianul – care este un ziar destul de vechi.

R: 1996. Dar de TVV îți amintești?

D: Sigur! Nu era nici un post de televiziune și noi aveam un post local. Publicist, om de cultură seriozitate, fost profesor la liceu.

R: Domnule profesor te las să te mai gândești la o monografie a liceului, eu am făcut-o pe prima în 1990 și sper să vă pot ajuta pentru că între timp s-au mai adunat materiale și mărturii ale unor timpuri pe care le putem evoca pentru memoria și autoritatea acestei unități de învățământ cu care și eu mă mândresc. Să trăiești Cătălin Ignat!

D: Mulțumesc.

Dumitru V. MARIN

ÎN VIZITĂ LA UN PRIETEN

Marin Rotaru e un simbol al muncii cuiva cu mult peste viața sa dar nu și de talentul ori preocuparea lui: o viață a scormonit pe Valea Elanului după piese muzeistice, după obiecte de meșteșugit, după alcătuirea unui Muzeu cu mii de exponate, împărțit cu și fără voia lui în 3, adică la Găgești, Vaslui, Bârlad, ca să nu mai punem la socoteală ce are în jurul casei. Un pasionat, un norocos (o soție care-l sprijină de peste 50 de ani, copii foarte buni, și... adversari), un inventiv. E singurul învățător din România care a înființat Academia rurală ELANUL și o revistă pe care o ține de peste 100 de numere, indiferent cu cine, dar care rezistă.

Întâlnim un interviu după o vizită la acest prieten:

Reporter: În Giurcanii din comuna Găgești din Vaslui, sălășuieste un personaj care, după părerea mea a reușit cu mult, mult mai mult decât condiția, viața sa dar sub măsura talentului și a pasiunii sale. Marin Rotaru nu mai este cel de acum 30 de ani, de când l-am cunoscut, acum are o figură puțin mai blajină și la ora la care luăm interviul, în prag de seară, parcă se odihnește. (Acum este duminică după seara, în curând se va întuneca.) Domnule Rotaru, nea Marine, ce mai faci?

Marin Rotaru: Aștept cu interes să am cât mai mulți prieteni. Nu prea îmi ajung prietenii mei din Giurcani. Unii dintre ei sunt doar cunoștințe ocazionale, nici nu pot să le spun „prieteni”. Nici nu sunt direct interesați într-o chestie mai deosebită în domeniul artei, arheologiei, deși am trecut prin multe împreună, am depășit împreună cu ei multe momente, în relația noastră nu a existat o continuitate.

R: Am să o iau „din scurt”. Trebuie să spun, dragi cititori că Marin Rotaru este un pasionat arheolog. Dacă ar fi să adunăm toate piesele lui, nu ne ajung trei muzee. Toată casa lui este un adevărat muzeu. Omul este preocupat și de spirit, pentru că scoate o revistă unică. De ce i-ai dat numele „Elanul”?

M.R.: Pentru că locuim pe o vale intitulată Elanul. Mi-a plăcut. Mulți care au citit și au auzit despre acest lucru au fost încântați de această idee. Am continuat cu această idee.

R: La ce număr ați ajuns, domnule Rotaru?

M.R.: Revista Elanul a ajuns la numărul 190. Revista nu este periodică, este „când se poate”.

R: Asta înseamnă câțiva ani buni de la apariție. Trebuie să spun că domnul Rotaru este întemeietorul Academiei Rurale Elanul. Câți „academicieni” aveți aici domnule Rotaru?

M.R.: Nu mulți. La început era un număr mai mare de persoane interesate, dar puțini sunt cei ce pun suflet. Pun altceva, dar nu suflet.

R: Dar dumneata ești destul de uscat. De unde pui suflet? Și așa fi un pic indiscret: câți ani ai, nea Marine?

M.R.: Sufletul? Din suflet! Nu vă voi spune o vârstă exactă. Pot să vă spun doar 46, noiembrie, 13.

R: Acum o să adaug eu ceva: domnul acesta care pare mai tânăr, este foarte reținut până „îl bagi în priză”. Îi place să povestească cum a făcut el aceste obiecte, cum le-a descoperit, le-a șlefuit. Și în plus este un gospodar desăvârșit. Se aude din locul unde stăm susurul apei, ai verdețată, ai stupi, ai casa frumoasă. Parafrazându-l pe Argehi „ce ți-ar mai trebui?” – el întreba „de ce-aș fi trist?”

M.R.: Mi-ar mai trebui un prieten, care, ca dumneavoastră – vine și pleacă. Fără asemenea prieteni este greu să treci peste anumite momente. Acum este un moment deosebit, pentru că pe dumneavoastră v-am văzut în diferite momente și de mai multe ori. În momente plăcute.

R: Care sunt acele momente? Măcar unul, două.

M.R.: Momentele plăcute sunt cele când m-am întâlnit cu persoana dumneavoastră, când am avut discuții frumoase, chiar și atunci când am contrazis pe unii.

R: Acum, așa vrea să-mi spui în modul cel mai sincer, cum te simți acum ca ales în această carte de vizită a județului Vaslui, numită „101 de vasluieni pentru 100 de ani”? Știi că ești acolo. Cum te simți ca un personaj emblematic pentru județul Vaslui?

M.R.: N-ar fi rău să-mi faceți cadou cartea. Dar ceea ce spuneți este un pic cam exagerat. Pentru că eu îmi știu locul. Dar sunt prieteni, și sau fără ghilimele, care mi-au stricat imaginea sau au contribuit pozitiv la această imagine a mea.

R: Nu-mi place această filozofie. Dar trebuie să evidențiez faptul că în județul Vaslui sunt doar câteva puncte de această valoare. Ar fi Vetrîșoia prin „Popasul spiritului” al lui Ion Măcnea Vetrîșanu, puțin mai încolo ar fi Berezenii prin Mihai Andon iar de aici la 40-50 km spre Nord, spre Valea Prutulului se află comuna Găgești cu acest sat, Giurcani, unde se află acest

domn care a fost în primul rând învățător, o viață, apoi, o viață a fost arheolog – cele câteva mii de piese arheologice culese de peste tot, o demonstrează. Câteva mii de piese care alimentează și Muzeul bărlădean și Muzeul de la Vaslui, nu mai vorbim de cele din propria lui casă. În plus are și o revistă pe care o susține cu osârdie, chiar dacă mai are pe ici pe acolo un sprijin. Și Academia Rurală, a cărei membri sunt un secret pentru că, ați auzit răspunsul dumnealui la întrebare: unii vin, dar mai ales unii pleacă. Deci, domnule Marin Rotaru, este greu să faci o activitate sau să te prezinți ca o personalitate culturală în mediul sătesc?

M.R.: Este foarte greu, pentru că trebuie să depui mult suflet și trebuie să ai continuitate în ceea ce-ți propui să faci.

R: Dar ți-ai propus să faci muzeu acum 30-40 de ani?

M.R.: Da. Soția mea este martor. Muzeul de la Giurcani a avut foarte multe începuturi. Dar niciodată nu a fost suspendat. Un sfârșit al lui n-a fost niciodată planificat.

R: La comună aveți de asemenea un muzeu. Tot cu pietroaiele dumitale.

M.R.: Da, este cel mai frumos muzeu de pe Valea Elanului. Eu nu-l văd decât o dată la doi-trei ani. Dar eu când mă duc acolo, e ca și cum m-aș duce acasă. Muzeul de la Găgești este cel mai frumos muzeu pe care l-am avut eu vreodată.

R: Muzeu sătesc. S-a desființat cel de la Gușitei, cel de la Lunca Banului, la Bălteni, lângă Vaslui, mai toate s-au desființat. Pentru că erau cam 14-15 înainte de revoluție. Știu pentru că lucram în presă. Am vizitat și muzeul de la Găgești, dar nu-l egaleză pe cel pe care îl ai dumneata acasă. Pentru că dumneata mereu completezi. Ai mai descoperit vreo „pietricică” care poate fi valorificată?

M.R.: La Găgești am depus mai mult suflet ca oriunde, pentru că de aici sunt și eu. Putea să fie oriunde, de exemplu Muzeul Giurcani.

R: Se va numi Muzeul Marin Rotaru, dacă te vor recunoaște. Deci, Marin Rotaru, nu te simți simbol cultural local?

M.R.: Nu m-am plecat spre sufletul fiecăruia să-i văd gândurile. Aici, când te gândești la imaginea pe care o ai, trebuie să iei în calcul și părerile celor care nu au contribuit cu nimic.

R: Dacă ar ieși de aici o „plapumă călduroasă și luminoasă”, ar face-o. Acolo am stat de vorbă cu bibliotecara care are grijă de muzeu, dar nu s-a omorât să spună: „Domnule, datorăm acest muzeu lui Marin Rotaru”. Și nu toți cei care fac parte din public știu asta. Și nu mai știu pe cineva care să realizeze ceea ce ai făcut dumneata aici.

M.R.: Sunt! Dacă veți cerceta veți mai găsi. Dacă continuați în acest ritm, în toate comunele, încetul cu încetul vă faceți loc în timp și în spațiu. Și or să apară și alții care se ocupă de aceste acțiuni.

R: Ce bine ar fi să ai dreptate! Dar să ne întoarcem la felul dumitale de a aduna atâtea materiale, cărți, reviste, pietre, borne, sculpturi, etc. Materiale de război nu ai?

M.R.: Nu, pentru că în primul rând nu am voie. Nu avem voie. Trebuie predate organelor de ordine. Am găsit, dar am predat tot ce am găsit. Nu am vrut să am contact cu ele. Am fost un conformist, am predat tot ce am găsit. Pentru că sunt cei care te păzesc.

R: Ți-ai căutat de munca domniei tale de descoperitor, ai descoperit obiectele, le-ai clasificat, le-ai datat. Dar pentru interpretarea datelor nu ai apelat la organele de specialitate?

M.R.: Mai puțin. Pentru că distanța de la mine la Găgești este destul de mare. Merg cu bicicleta.

R: „Autobuz personal”. Până la Bârlad sunt 50 km, la Vaslui 70.

M.R.: Imaginați-vă ca munca unui om să fie plătită. A mea n-a fost. Uneori nici cu mulțumiri nu m-am ales. Amendat da, dar nu și plătit.

R: Deci domnul Marin Rotaru, aici vorbim de eforturi personale. Și până la urmă vreau să argumentez acest lucru: că dumneata ai făcut mult mai mult decât îți permitea condiția umană. Ca locuitor al satului Giurcani situat la 7-8 km de Prut, la 50-60 km de Fălciu, 50-60 km de Bârlad, 70 de Vaslui, 100 și ceva de km până la Iași. La Albița ați fost? Sunteți unionist.

M.R.: Sunt pentru.

R: Ai și documente în acest sens? Pe Vasile Șoimaru l-ai cunoscut?

M.R.: Am avut foarte mulți musafiri. Unii din ei sunt invidioși răutăcioși. Mă bucur că m-ați prins în această activitate și să mai treceți pe la noi să fiți iubit și de ceilalți.

R: Și eu mulțumesc și să mai vedem și alte lucruri noi ieșite din mâna dumneavoastră.

M.R.: Când mai veniți.

Dumitru V. MARIN

HOROSCOP

12 sept. 2019 – 18 sept. 2019

Berbec (21 mar - 20 apr)
Ești foarte implicat în activitățile de la serviciu, dar în cele de anvergură în care ochii și urechile celorlalți sunt numai la tine. Și totuși există amănunte care te necăjesc vizavi de statutul tău socio-profesional și de imaginea pe care o au ceilalți despre tine. Fii prudent, evită discuțiile contradictorii și susține-ți opiniile și planurile cu fermitate. Până la urmă totul se desfășoară în favoarea ta.

Taur (21 apr - 21 mai)
Locul de muncă se întrezărește multă forfotă. Ești în centrul atenției șefilor, alții se bazează foarte mult pe tine, iar tu te vei simți foarte bine că ești băgat în seamă și apreciat ulterior pentru eforturile depuse. Totuși, pentru că mentalul îți este răscolit este posibil să fii subiectiv în felul în care decizi cum să procedezi. Detașează-te, lasă-te călăuzit de instinct și ai încredere că totul va fi foarte bine.

Gemeni (22 mai - 21 iun)
Debutul săptămânii îți reamintește de cheltuielile comune cu alții. Este nevoie să achiți facturi, taxe, servicii sau să relaționezi cu instituțiile financiare, fie pentru a te informa, fie pentru a achita datoriile vechi. Un prieten te poate sfătui de bine vizavi de segmentul financiar. Dorișta de a elevare sufletească este la cote mari, astfel că te vei orienta spre activități culturale, demersuri intelectuale și discuții.

Rac (22 iun - 22 iul)
Relațiile partenariale sunt anoste la începutul săptămânii, fiind nevoit să le acorzi atenție și eforturi. Prudență și detașare, întrucât sunt momente pasagere. Intervin cheltuieli comune cu alții, pe facturi, servicii, taxe și investiții. Unii doresc în secret să profite de pe urma veniturilor sau bunurilor tale, deci verifică atent fiecare cheltuială și nu te lăsa impresionat de mofurile celorlalți. Pot intra în discuție călătoriile pe distanțe lungi.

Leu (23 iul - 22 aug)
Ești tentat în a te implica în multe activități la serviciu, însă ar fi bine să alegi prioritățile. Colegii nu te susțin, astfel că vei fi nevoit să te descurci singur. Relațiile partenariale, mai ales cele profesionale te solcită din plin. Unele se pot revizui, altele se pot finaliza, dar cumva se rezolvă aspectele care trenează demult și care te țin în loc. Este rost de colaborări noi la locul de muncă, mai ales colaborări propuse de șefii sau de persoane cu autoritate.

Fecioară (23 aug - 22 sept)
O săptămână cu multă forfotă în sfera profesională. La serviciu va trebui să rezolvi treburi urgente și mai ales să te bazezi numai pe forțele tale. Dozează-ți eforturile, pentru că sănătatea este vulnerabilă, existând riscul să obosești rapid. Pot intra în discuție niscăi consultații, analize medicale sau planuri pentru intervenții chirurgicale. Relațiile cu partenerul de viață și cu cei de afaceri sunt dinamice, fiind momente bune pentru a discuta amănunte.

H O R O S C O P

12 sept. 2019 — 18 sept. 2019

Balanță (23 sept - 22 oct)
În plan familial există animozități, dar cu puțin efort pot fi depășite cu bine. Ține cont de nevoile și sfaturile membrilor familiei, pentru că te ajută să menții un echilibru între planul socio-profesional și cel personal. Relațiile sentimentale îți vor da de gândit, pentru că intervin discuții cu persoana iubită sau cu copiii pe tema cheltuielilor comune. Cei dragi vor dori să profite de pe urma veniturilor tale.

Scorpion (23 oct - 21 nov)
Ești foarte solicitat acasă, alături de membrii familiei. Se pare că vor reveni în discuție chestiuni privitoare la moșteniri, la obiecte de patrimoniu sau legate de modul de administrare a unei afaceri de familie. Se recomandă prudență și discernământ, pentru că unii membrii sau unele rude vor depune eforturi să-și atingă numai obiectivele personale. Treburi gospodărești, reparații curente.

Săgetător (22 nov - 20 dec)
O săptămână dinamică, interesantă, cu multe drumuri pe distanțe scurte și cu dialoguri de anvergură. Forțata din preajmă te poate obosi mult, de aceea selectează prioritățile și evită flecăreliile. Este posibil să fii nevoit a te înscrie la un curs de perfecționare profesională sau să reiei o secvență de învățare care a rămas nefinalizată, fie trebuie luată de la capăt. În orice situație te vei afla vei reuși să te descurci foarte bine.

Capricorn (21 dec - 20 ian)
Stările tale de spirit fluctuează mult la începutul săptămânii, astfel că îți poate fi dificil să relaționezi cu ceilalți sau să te implicii în activitățile cotidiene. Ești foarte influențat deocamdată de ceea ce se petrece acasă, cu membrii familiei. Sunt momente pasagere pe care le poți gestiona foarte bine cu puțin efort și bunăvoință. Financiar se întrezăresc noutăți, fie că este vorba despre primirea drepturilor salariale, a unei prime, a unui favor, fie apar informații prețioase.

Vărsător (21 ian - 20 feb)
Este o mare provocare să-ți intre cineva în voie în prima parte a săptămânii. Stările de spirit și se schimbă frecvent, astfel că și ție îți este dificil să menții un ritm constant atât în relații, cât și în treburile cotidiene. Mentalitatea ta este în continuă schimbare și de aici apar tot soiul de revizuii ale deciziilor anterioare, răzgândiri privitoare la chestiunile domestice și la relațiile familiale. Implică-te serios în ceea ce ai de făcut. Primești bani, probabil salariul, dar și cadour.

Pești (21 feb - 20 mar)
La începutul săptămânii ești retras și orientat numai spre treburile tale personale. Sunt momente bune pentru a te gândi pe îndelete la situațiile și relațiile în care ești implicat. Revelațiile din aceste zile te vor ajuta să iei deciziile corecte și să privești obiectiv în jurul tău. Sănătatea este vulnerabilă pe segmentele sistemului circulator, astfel încât fii prudent și îngrijește-te corespunzător. În a doua parte a săptămânii te vei simți mai bine.

ȘOBOLANUL ' EXCURSIONIST

Cristi Ionașcu se grăbea să plece spre Crasna cu treburi de duminică, drept care scoase din parcaj autoturismul Mazda pe care-l ținea pentru vânzare, mai mișcă vreo câteva obiecte și.. la drum.

Prin localitatea cu pricina ținea mașina cam cu 90 km la oră, când deodată dinspre grătarul din față văzu cum se cațără pe capotă un șobolan care nu părea incomodat de curentul de aer destul de puternic la asemenea viteză, făcu rotocoale pe dreapta-stânga și se îndreptă spre parbrizul din față în mare liniște.

Surprins peste măsură, dar șofer vechi și cu stăpânire de sine, încetini și trecu pe acostament desigur cu oarecare grabă, deci cu frână necesară, fără a simți prea mult denivelările drumului, mai ales pentru roțile din dreapta, urmărind intrigat cum se mișcă rozătoarea.

După periplusul de pe partea de jos a geamului-parbriz șobolanul cu o coadă parcă mai lungă decât de obicei, își făcu loc pe lângă capotă înspre motor, dându-se dispărut (vederii). Proprietarul se opri, sălta capota, căută pe sus, se aplecă pe dedesubt, cercetă în habitaclul mașinii. „...musafirul îmblănit” nicăieri. Nu găsi unde s-ar fi putut aciuă dihania. Numai că... rămase fără planetara din stânga(!) și a fost imposibil să plece neremorcat.

Măcar atât să provoace în această excursie aeriană: o planetară ruptă. O întâmplare absolut reală într-o duminică de aug. 2019, în urma căreia am făcut cu toții mare haz, considerând că gospodarul a avut șofer de rezervă și nu l-a recunoscut, deci acela a „șters-o” cu pagube după el.

Cristi al nostru a rămas cu peste 1000 lei pagubă după vizita îmblănitului musafir...

D.V.M.

DUMITRU V. MARIN

111 VALORI NAȚIONALE PENTRU VASLUI

— JURNALISM CULTURAL —

EDITURA PIM
IAȘI, 2019

Locuri de muncă în Vaslui

- SC ANDSUR SRL 5 muncitori necalificați
- SC UNGUREANU TRANS SRL 10 muncitori necalificați
- SC ASOC. DE PROPRIETARI, NR.17 2 femei de serviciu
- SC ALFA DECO INVEST SRL 4 fierari, 4 zidari, 4 finisori
- SC C&A CONSULTING SRL 10 muncitori necalificați, 5 sudori electricautogeni, 10 instalatori termosantari, 2 ingineri mecanici
- SC NIPO CONSTRUCT INVEST SRL 4 dulgheri, 4 fierar betoniști, 4 zidari
- SC APISROM SRL 1 specialist marketing, 1 femeie serviciu
- SC REL TUDOR IONMAR MASCOTESCU SRL 1 lăcătuș mecanic, 1 muncitor necalificat
- I.I. Nechifor Catalin 2 tractoriști
- SC CLASSIC SALON SRL 1 coafor, 1 frizer
- SC DANINA LINE SRL 1 călătoreasă
- SC LEBEL SRL 4 mecanici auto, 1 inginer auto
- I.I. STEFANITA LAURENTIU 1 croitor, 1 confecționar, 1 călător
- SC SERVICEDDV MOTORFAN SRL 2 mecanici auto, 1 administrator
- SC FIBERPLUS SRL 2 tehnicieni rețele telecomunicații
- SC ELITCONSTRUCT SRL 1 inginer căi ferate, 3 ingineri construcții civile, 5 fierar betoniști, 6 dulgheri, 5 muncitori necalificați, 6 faianțari, 6 zugrăvi, 5 zidari roșari, 1 mecanic utilaj
- SC POPAS MATEI SRL 2 barmani
- SC LALAPABITEX SRL 35 confecționeri, 2 călători
- SC ROXCOFY SRL 1 recepționar, 1 menajeră, 1 cameristă
- SC STAR CONSTRUCT SRL 1 inginer chimist, 1 tehnician construcții, 3 ingineri construcții civile
- Centrul de asistență medicosocial Codăești 1 îngrijitoare
- SC PROFI ROM FOOD SRL 2 casieri, 1 vânzător, 1 recepționar marfă, 1 lucrător comercial
- SC BELMI TRADE SRL 1 ajutor pizzar
- SC DARIENSEM SRL 1 manipulant mărfuri
- SC CARPHATIAN BIOGOURMET SRL 1 bucătar, 1 ajutor bucătar, 1 agent vânzări
- SC WORLD EXPERT SOFT TECHNOLOGY SRL 1 paznic, 1 electrician, 2 muncitori necalificați
- SC BEAUTY TOP SECRETS 6 muncitori necalificați
- SC KLNIFIFAM SRL 1 operator jocuri, 1 barman
- SC CONERORO SRL 1 ajutor bucătar
- SC VEDIRIN GRUP SRL 1 secretară
- SC AMBIENT SRL 1 barman, 1 pizzar

Locuri de muncă în Bârlad

- ALMACITUS BUILDING SRL 10 dulgheri restauratori
- ASOCIATIA ULTIMA SPERANȚĂ LA VIAȚĂ 2 îngrijitori animale
- BIOCIS SRL 2 muncitori necalificați la ambalarea produselor solide și semisolide
- CARITAS SRL 1 manipulant mărfuri
- CONFECTII BIRLAD SA 10 muncitori necalificați în industria confecțiilor, 20 operatori confecționeri industrial îmbrăcăminte din țesături, tricotate, materiale sintetice
- CRISMIH SRL 6 manipulanți mărfuri
- DACIA 1991 SRL 1 vânzător
- DAS SRL 8 ingineri construcții civile, industriale și agricole, 10 ingineri electroenergetici, 8 ingineri instalații pentru construcții, 2 ingineri mecanici
- GEOELLA EXCHANGE SRL 1 casier valută
- GRAMADA SRL 1 femeie de serviciu
- LEOSLO SRL 2 cofetari
- NICOLE SRL 1 menajeră
- SC COMPACTUS GRIMS SRL 2 ospătari (chelneri)
- SC MARALCOM SRL 2 vânzători
- SC REMARDO SRL 2 lucrători comercial
- SC RULMENTI SA 1 inginer mecanic
- SPITALUL MUNICIPAL DE URGENȚĂ „ELENA BELDIMAN” BÂRLAD 2 asistenți medicali generaliști, 1 infirmier/infirmeră, 1 îngrijitoare la unități de ocrotire socială și sanitară, 1 operator introducere, valide și prelucrare date, 1 registrator medical

WWW.TVV.RO

„AM REALIZAT CEVA UNIC...”

Reporter: Suntem într-un birou plin de trofee câștigate în urma unor realizări – realizări ce sunt realități. Stăm de vorbă cu Ionel Armeanu Ștefănică, un om albit înainte de vreme și având o pereche de ochelari pe care nu-i avea pe vremea când dădea cu mâna în mingea de volei, profesor o grămadă de vreme, dar, mai ales, director la Direcția pentru Protecția Copilului Vaslui. Bine v-am găsit stimate domnule Ionel Armeanu Ștefănică.

Ionel Armeanu Ștefănică: Bine ați venit domnule profesor.

R: Am făcut cercetări și am aflat că sunteți o personalitate care foarte mulți ani v-ați preocupat de copii, dar și de persoane cu handicap, de bătrâni, etc. Este vorba de direcția cu cel mai mare număr de angajați, dar și cu cele mai diverse responsabilități ale Consiliului Județean. Aveți o muncă solicitantă, domnule profesor?

I.A.: Sunteți foarte generos cu titlurile. Eu nu mă consider o personalitate, sunt doar un om care îmi fac aici datoria, pentru că așa m-am obișnuit. Ne cunoaștem de 40 de ani, când am venit în învățământ și jucam volei împreună și este adevărat că nici eu nici dumneavoastră nu aveam pe atunci părul alb, dar timpul și anumite conjuncturi ne-au făcut să albim mai repede.

R: Avem amintiri frumoase dintr-un liceu cu copii buni care ne mai susțin.

I.A.: Ne susțin și îmi pare bine că am trecut prin așa ceva și mi-am început cariera alături de oameni foarte valoroși care mi-au susținut pașii la început – pentru că orice început este greu în orice carieră. Sunt mândru de ceea ce am realizat și de oamenii lângă care am stat.

R: De câți ani stați în acest scaun de director, domnule Armeanu?

I.A.: Aici am 18 ani, nu știu cum să vă spun. Scaunul este „tepos” adică am o pernă cu țepi în scaun – asta ca să știe toată lumea că nu e un scaun comod. Problemele sunt diverse, începând de la problemele copiilor nou născuți și terminând cu problemele celor în vârstă. Deci cuprind toată gama. Este adevărat că nu sunt singur, suntem o adevărată echipă care luptăm în acest sistem suntem 2900 de oameni care lucrăm în acest sistem. De-a lungul timpului am crescut, am crescut pentru a putea rezolva problemele a 20000 de copii și adulți – nu vorbesc de persoane vârstnice, persoanele vârstnice vor fi din ce mai multe și bătrânii vor avea nevoie de servicii.

R: Dacă ar fi să estimăm pe an, cam câte persoane aveți în îngrijire, sub protecție?

I.A.: Avem cu aproximație 3000 de copii și 17000 de adulți într-un an. Cam 20000. Nu putem să spunem că anul următor avem alți 20000. O parte ies din acest calcul și o parte se adaugă. În fiecare an rămâne o cifră de 20000 (în medie), de care avem grijă în mod direct.

R: Dacă așa spune că aceasta înseamnă eficiența echipei m-aș grăbi?

I.A.: Nu, nu v-ați grăbi. Este și o eficiență a echipei pentru că în ceea ce privește protecția copilului în momentul de față, o separăm de protecția persoanelor cu handicap și a persoanelor vârstnice, deci în ceea ce privește protecția copilului am reușit să transformăm tot ce înseamnă centre de plasament în asistență familială. Mai avem copii doar în locuințe protejate și în centre de primire în regim de urgență – centre de recuperare, unde copilul nu are un contact cu lumea cum era înainte în fostele case de copii sau centrele de plasament de după aceea. Acolo redusesem numărul de copii la maxim 50 de persoane. În momentul de față nu mai avem decât apartamente, locuințe de tip familial în care avem 5-6 oameni care lucrează cu ei în aceleași condiții pe care le-ar avea dacă ar locui acasă. Majoritatea copiilor sunt în familii: fie că sunt în familii de asistenți maternali, fie familii largite. Sunt dați acolo spre a li se purta de grijă în aceste condiții.

R: Acesta înseamnă un progres educațional serios.

I.A.: Da. Din punctul acesta de vedere este un progres. Din punct de vedere material nu cresc cheltuielile dându-i în familie. Trebuie găsite familiile care să li se potrivească, care să-i poată educa, să poată avea grijă de ei. Nu toți copiii sunt realizați. Dar am avut și copii care s-au realizat, de care am fost mândru. Când au venit în comisii foarte mulți copii cu medii pe 9, la liceu – și la licee bune – și când spun licee bune, mă gândesc la „Gh. Roșca Codreanu” – la Bârlad, la „Dimitrie Cantemir” – la Huși, la Kogălniceanu – la Vaslui, unde sunt elevi care au avut medii peste 9. Cât i-am învățat noi, cât îi învăța familia cu care ei locuiesc și cu care își duc viața de zi cu zi. Meritele sunt în primul rând ale acestor familii care au realizat aceste lucruri.

R: O întrebare de reporter „rău”. Vă puteți lăuda cu rebuturi în acest context?

I.A.: Rebut este ceva ce nu poate fi folosit. Avem și copii care se duc spre centrele de reeducare.

R: Au și probleme psihice?

I.A.: Nu neapărat probleme psihice ci mai degrabă probleme de comportament cu care vin de acasă și care, după ce s-a dat clemența de către instanța de judecată ei au repetat faptele. Este foarte greu că vom mai putea lucra în continuare cu acești copii, singuri, fără a lăsa să intervină și alte instituții.

R: O întrebare referitoare la contribuția statului. Statul a făcut o chestiune extrem de valoroasă prin unificarea la nivel de județ a centrelor pentru protecția copilului. Dacă ar fi cum spuneți dumneavoastră, ar fi chiar o binefacere pentru copiii aceștia necăjiți.

I.A.: Când vorbim de stat, putem spune doar că statul îți asigură doar condițiile. Atât din punct de vedere financiar cât și instituțional, legislativ, în așa fel încât să poți face ceva. Important este ca la nivelul administrativ al fiecărui județ să existe înțelegerea necesară – și folosind un limbaj mai puțin adecvat – să existe decizia politică și înțelegerea politică ca să poți acționa în a face așa ceva.

R: Adică să te lase să faci. Am omis conveniențele dintre noi – care țin de relația noastră personală. Dar la nivelul celor 41 de entități administrative, și presupun că îi cunoașteți pe toți directorii de la protecție din țară...

I.A.: Acum nu îi mai cunosc, o parte din ei s-au mai schimbat, iar în ultimul timp întâlnirile noastre au fost din ce în ce mai rare. Am avut și o perioadă când ne întâlneam mai des și ne cunoșteam foarte bine.

R: Am vrut să evidențiez ideea că sunteți unul dintre cei mai vechi directori.

I.A.: Nu sunt cel mai vechi. Printre cei mai vechi. Mai sunt doi colegi de-ai mei care au peste 20 de ani.

R: Aș vrea să fac o comparație: ca să domnească 47 de ani, măritul Ștefan a trebuit să scurteze pe mulți de capete. Ca să „domnească” – să stea într-un scaun de asemenea responsabilitate – Ionel Armeanu Ștefănică ce a făcut?

I.A.: Este o mare diferență. Și eu nu mă pot compara cu Ștefan cel Mare. Problema care se pune este că pentru a fi eficient, pe de o parte trebuie să le dai celor din subordinea ta sprijin, din toate punctele de vedere iar pe de altă parte să le dai sprijin pentru a depăși problemele de criză care apar. Pentru că de cele mai multe ori problemele care apar sunt probleme de criză care se creează în viața fiecăruia. Fie că este copil, fie că este adult.

R: Dar sunt crize și în viața instituției și în viața politică, și în viața fiecăruia. Dacă apar toate trei odată pot deveni fatale.

I.A.: Situațiile acestea de criză dacă nu sunt gestionate cum trebuie – și la un moment dat nu poți să le gestionezi și să le diminuezi (pentru că nu discutăm despre excluderea lor în totalitate), înseamnă că nu îți găsești rostul, nu ești potrivit în acest loc. Iar situațiile de criză, ele sunt generatoare de progres. Pentru că dacă ar fi să discutăm de crizele care apar în anumite instituții, ele sunt într-adevăr generatoare de progres, pentru că dacă ieși pe palier și se pare că totul merge foarte bine iar dacă nu apare o situație de criză nu ai făcut nimic. Organizația din care faci tu parte ori se prăbușește ori merge așa în virtutea inerției. Și nu mai generează nici un progres.

R: Vă provoc la o întrebare: domnule profesor, domnule director, în istoria județului Vaslui aveți un loc?

I.A.: Nu știu. Probabil fiecare om are locul lui în istorie. Mai bun, mai rău, mai sus, mai jos, nu contează. Nu eu sunt cel care trebuie să spună aceasta.

R: Oamenii sunt dezinteresați de adevărata față a realității.

I.A.: Nu este adevărat, există și interes, există și

interesați. Lucrurile nu ar merge bine dacă nu ar fi și oameni interesați.

R: Insist pentru că: 1. parafrazându-l pe Eminescu „de ai fi cu stea în frunte/teamă n-ai, căta-vor iarăși/ între dânsii să se plece” – (mă refer la acele „rătății și mici scandale”, setea societății de cancan); 2. Într-un județ ca al nostru unde sunt 4-5, poate cel mult 8-10 oameni luminați și interesați și care ar vrea să lase viitorului ceva în urmă, clădind pe valorile trecutului sunt puține șanse de evoluție.

I.A.: Dumneavoastră insistați să vorbesc despre ceva despre care oricum doream să vorbesc. Dumneavoastră ați trăit și încă trăiți așa ceva și atunci de ce vreți ca altcineva să „la focul cu mâna”?

R: Aș dori să precizez ideea: toți am dori „să facem”. Dar după cum spunea președintele Constantinescu în legătură cu mine: „Dumitru V Marin a avut harul de a face”. Se poate spune și despre dumneavoastră același lucru: „Ionel Armeanu Ștefănică a avut harul de a face”.

I.A.: A fost doar o chestiune de conjunctură.

R: Păi nu stăteți aici 18 ani, dacă nu aveți acest har. Și o problemă de conjunctură nu durează 18 ani.

I.A.: Vă mai spun ceva: am 25 de ani de când am plecat de la catedră. Tot în acest an. Pentru unii a fost o treabă bună că am venit aici, pentru unii nu; fiecare interpretează după interesele pe care le are. Eu nu pot să emit judecăți asupra propriei mele persoane. Pentru că nu am alte elemente de comparație. Și dumneavoastră ați spus că președintele Emil Constantinescu a spus despre dumneavoastră, nu profesorul D.V. Marin a zis despre D.V. Marin.

R: Domnule Ionel Armeanu, eu te consider un prieten vechi, fidel și așa dori să rămân în același fel. Rimează.

I.A.: Mulțumesc. Discutam de Emil Constantinescu – o mare personalitate a României pe care l-am cunoscut personal și cu care am stat de vorbă. Sunt foarte mândru de acest lucru, așa cum aș putea spune despre toți președinții țării cu care am stat de vorbă până acum chiar dacă erau sau nu președinți în acel moment. Cred că voi mai trăi să mai întâlnesc un președinte de țară, nu neapărat în situații instituționale.

R: Aș dori să „vă întindeți inima pe masă” și să-mi răspundeți la o întrebare, cu cea mai mare atenție. Dumneata îl cunoști pe cel din fața dumentale – subsemnatul, de 40-50 de ani – de o viață. Ce părere ai despre el, domnule?

I.A.: Am să fiu foarte sec. Profesorul D.V. Marin a fost unul din puținii mei prieteni de când am venit la catedră. Posibil că va rămâne și în viitor. Zic posibilitate, pentru că totul în această lume este probabilitate și aceasta devine certitudine când tinde spre 100/100 adică spre 1. L-am admirat de-a lungul vieții pentru ceea ce a făcut, pentru modul cum și-a realizat familia. Și acest lucru îl spun cu foarte mare seriozitate. Dacă am zămbit la un moment dat, de data asta, nu. Este un exemplu de urmat în viața oricărei familii modul cum profesorul D.V. Marin și-a realizat familia, și-a realizat copiii, a avut grijă de acest lucru, i-a dus pe un drum foarte bun și cred că este mândru de ceea ce lasă în urmă. De asemenea îl apreciez pentru tenacitatea pe care o are, pentru modul în care de-a lungul vieții a reușit să-și realizeze anumite obiective care, într-o anumită fază, păreau mai greu de realizat chiar utopice. Dar datorită tenacității și a perseverenței a reușit să le facă. O să dau doar un exemplu: nimeni nu a crezut că Vasluiul va avea o televiziune și la 5 decembrie 1990, Vasluiul avea deja una. Acesta a fost un lucru extraordinar care s-a întâmplat într-un oraș de provincie, care era și puțin uitat de lume – dacă pot spune așa. A fost prima televiziune privată?

R: Corect!

I.A.: A fost prima televiziune privată care s-a realizat în România și nu este un lucru întâmplător. De asemenea mai sunt și alte lucruri care s-au realizat în Vaslui și în restul țării nu s-au făcut. Din acest motiv apreciez toți oamenii care se pot impune cu anumite lucruri în viața culturală, în viața științifică și în viața socială a județului nostru. De asta sunt mândru că sunt vasluieni și că pot să cunosc astfel de oameni.

R: Marchez acest moment de sinceritate, ca urmare îți voi întoarce un compliment. Dacă nu erau oameni ca domnia ta la protecția copilului, aceasta nu era fruntașă pe țară. Și nu era o instituție atât de bine organizată – faptul că nu mai aveți copii în grupuri instituționalizate, vă felicit pentru aceasta. Vă doresc sănătate, stimate prieten.

I.A.: Și eu vă doresc sănătate și dumneavoastră și la toți cei dragi apropiați dumneavoastră.

Dumitru V. MARIN

ȘCHEIA – IAȘI

AMPLĂ PETRECERE POPULARĂ

Reporter: Stimați prieteni, suntem la Șcheia. Puțin mai înainte de a face acest interviu am filmat niște fote populare foarte originale iar în acest moment suntem în fața unui război de țesut asemănător celui la care s-au cusut acele fote. Suntem într-o încăpăre unde sunt expuse pe lângă războiul de care am amintit și câteva icoane și picturi cu tematică religioasă, alături de domnul primar Dănuț Ababei și n-am scăpat ocazia de a-i pune câteva întrebări. Bine v-am găsit, domnule Dănuț Ababei.

Primar: Bine ați venit, domnule profesor.

R: Dumneata ești cel de acasă, gospodarul comunei Șcheia.

P: Să zicem că așa este.

R: Domnule primar Ababei sunt puține comune, din totalul de 93 de comune ale Iașului, care fac ziua comunei. Dumneavoastră ați făcut-o, cu ceva greutate, dar ați făcut-o. De ce ați considerat necesar să o faceți?

P: Din punctul meu de vedere, cred că o sărbătoare a comunei ar fi necesară pentru a aduna, a ne întâlni cu toți concetățenii, chiar și cu cei plecați. Trebuie să avem o ocazie, cel puțin odată pe an, pentru a socializa, a împărtăși din probleme.

R: Am văzut că în curtea primăriei se dansează. Oamenii au scăpat de problemele de rutină, zilnice. Ați venit aici în expoziție pentru a ne acorda câteva minute, bănuiesc pentru că aveți aici războiul de țesut pe care-l păziți cu atenție – în glumă vorbind.

P: Acum mai avem doar o singură persoană care știe să-l folosească – o doamnă foarte în vârstă.

R: Am văzut că are și câteva eleve și m-am bucurat de acest plus de tinerețe.

P: Da, are câțiva copii de care se ocupă și coase și ii, ați văzut cât de frumoase sunt iile. Am reușit să le coasem cu copiii de la școală.

R: Câte clase sunt la școala din Șcheia? De a X-a sau și de a XI-a? Și câți elevi aveți?

P: Este o școală profesională de 11 clase, numărul total al elevilor este de aproape 600 de elevi ai comunei.

R: Aveți și elevi din alte comune care merg la această școală?

P: Da, la școala profesională vin și elevi din alte comune.

R: În această sală unde suntem noi acum se aude „mișcarea” de la petrecere, răzbat cântecele din încăpărea alăturată. Alături sunt în jur de 200 de oameni sau poate mai mulți. Ce program ați organizat pentru ei? Aveți și invitați cu nume de marcă?

P: Am invitat și foști profesori, foști cetățeni care au plecat din comunitatea noastră și și-au făcut un nume în altă parte. Am avut ca invitat de onoare artistul nostru, care este de aici din Șcheia, Constantin Bahrin, a fost și a susținut un program foarte frumos. A venit Constantin Diaconiță, Ștefan Damian. Avem cam 10 artiști pe care i-am invitat azi.

R: Important este că atmosfera este bine întreținută. Până la ce oră este acest program, domnule primar? Se va termina cu un foc de artificii?

P: Da, desigur, i-am avut și pe frații Lucan de la Chetriș. Programul este până la orele 20. Măine începe anul școlar și vom termina mai devreme. Nu vor fi artificii în acest an, sper ca anul viitor poate să ajungem cu bine și să avem și artificii.

R: Încerc să vă pun o întrebare oarecum dificilă: cum ați reușit să vă adunați banii? Ați avut sponsori? Sau și din buzunarul primarului?

P: Cu ajutorul unor persoane cu suflet. Dar și din buzunarul primarului, fără discuție. Și din bugetul local, în afară de mine. Avem un buget mai slabuț, nu prea ne permitem prea multe.

R: Cum se numește expoziția doamnei și atelierul pentru costume naționale în camera unde suntem noi acum?

P: Este vorba de lucrările doamnei Aurelia Carabineru – directorul de cămin și pe această cale îi transmit felicitări pentru implicarea de care dă dovadă.

R: Ați premiat-o pentru ceea ce face?

P: Sigur că da, au fost și premii și îi mulțumim pentru ceea ce face pentru comunitatea noastră. Este un om deosebit de orientat și foarte harnic.

R: Este un obicei, frumos, la acest fel de evenimente să se acorde premiile celor care au împlinit 50 de ani de căsnicie. Astăzi ați făcut și dumneavoastră pentru cei din comuna Șcheia care au trecut acest prag un asemenea gest?

P: Din păcate anul acesta nu am oferit nici o diplomă, putem spune că am avut fonduri mici și organizarea a fost făcută cam „din scurt”. Nu am fost siguri dacă se va organiza în acest an ziua comunei. Am insistat să facem această zi, pentru ca comunitatea noastră să iasă din anonim și să descriem puțin frunțile.

R: Domnule primar, eu m-am bucurat peste tot pe unde am fost de organizarea zilei comunei – o „zi identitară” – cum zicea primarul Aștefanei de la Bălțați. O ocazie ca cea din sat să se regăsească cu ai lor. Am văzut un mare șir de mașini și foarte mult tineret. Spre deosebire de alte co-

mune, la dumneavoastră sunt foarte mulți tineri. Sper că n-o să renunțați la ziua comunei nici în anii care vor urma.

P: Sunt mulți tineri, probabil a fost un spectacol pe gustul lor. Și sunt foarte mulțumit că acest eveniment a avut succes. Nu vom renunța la organizarea acestei zile, ceea ce am făcut noi azi este un început. Sper că anul viitor să fie bine, și să organizăm din nou, poate chiar mai bine decât în acest an.

R: Nu mă pot stăpâni să vă întreb în ce stadiu este noua primărie pe care ați promis că o veți face de mai mulți ani.

P: Chiar săptămâna trecută am scos la licitație acest proiect. Am avut un ofertant dar, din păcate, nu a deșus întreaga documentație și a fost respins. Urmează altă licitație. Dacă vorbim despre investiții, acum două săptămâni am început lucrările la apă canalizare. Este execuția unui proiect în valoare de trei milioane și o sută de mii de euro și a căror lucrări avansează chiar foarte bine.

R: O veste bună. Alte investiții?

P: Mai avem proiecte de investiții la Liceul „Nicolae Bălăuță”, unde, săptămâna trecută, s-a deșus oferta constructorului și sperăm să fie completă și conformă cu cerințele. Dacă treburile merg bine vom semna proiectul de construcție săptămâna viitoare.

R: Aș mai avea un „of” cu care mai vin pe aici.

P: Drumul județean? Drumul județean – așa a promis și noul președinte acum o oră, va fi reparat. Proiectul este licitat, licitația este finalizată, doar că trebuie semnat contractul lucrărilor și se estimează că într-o săptămână vor începe.

R: Domnule primar, vă somez să consemnez acest fapt.

P: Domnul președinte a promis că în primăvară vom avea asfalt.

R: A lungit-o. Vă mulțumesc pentru minutele pe care mi le-ați acordat.

P: Și eu vă mulțumesc și vă aștept să mai treceți pe la noi, cu mare drag.

R: Știu. Vă mulțumesc!

Reporter: La Șcheia am fost încântat de costumele populare, de picturile din micul muzeu organizat în incinta Căminului Cultural și de atelierul de cusut costume populare. Doamna Carabineru Aurelia este cea care se ocupă de realizarea costumelor populare (noi am filmat și războiul de țesut). În 2019 câte costume populare ați realizat?

Carabineru Aurelia: 12 costume.

R: Aveți idee în ce constă particularitatea costumului popular la dumneavoastră?

C.A.: Desigur, țin foarte mult la așa ceva. În primul rând avem motive florale inedite. Ne-am inspirat de pe un prosop din 1913 unde modelul abia se cunoaște, fiind foarte vechi. Am construit efectiv niște forme care să se potrivească unei ii. Am ținut cont de florile din această zonă – specifice Șcheii: narcisa și liliacul.

R: Ce tehnică folosiți? În puncte? Predați tehnica mai departe? Vă continuă cineva din noua generație munca?

C.A.: Coasem folosind cruciulițe. Avem câteva fetițe care învață acum. Șase fetițe și două băbuțe care cos la război. Au 90 de ani.

R: Cum le ziceți pieselor de vestimentație pe care le coaseți aici?

C.A.: Catrințe. Le facem aici la război. Deocamdată copiii asistă iar băbuțele încă mai pot să coasă, destul de bine, să știți.

R: Un costum de-al vostru este mai ieftin sau mai scump decât cele de pe piață?

C.A.: La noi un costum este mai scump.

R: De ce?

C.A.: Pentru că este original. Și pentru că în afară de cel tradițional el poartă și o amprentă

artistică. Adică este unicat prin cromatica care este folosită – cu tendință spre pictură. Se poate construi o poveste mult mai amplă pe marginea acestor costume.

R: Doamna Aurelia credeți că va rezista acest meșteșug?

C.A.: Da. Cred că va rezista pentru că în momentul în care există pe piață mai multe variante, atunci valoarea autentică poate deveni dominantă. Valoarea adevărată se poate pune în evidență numai prin contraste – dacă putem spune așa.

R: Icoanele tot dumneavoastră le-ați pictat? Le-ați copiat după ceva? Aveți autorizație de la Episcopie?

C.A.: Da, eu le-am pictat. De fapt eu sunt psiholog, la bază și am devenit iconar din pasiune. La icoane trebuie să respecti un canon. De fapt eu nu am licență de iconar, doar am pictat după vechile picturi bizantine. Nu mi-am scos autorizație.

R: Am văzut că lucrați cu foiță de aur. De unde aduceți foiță de aur?

C.A.: De la Galeriile de artă.

R: Vă scoateți cheltuielile?

C.A.: Nu prea mult, dar uneori o lucrare poate să acopere totul.

R: Vă dorește să le acoperiți pe toate, doamna Aurelia.

C.A.: Mulțumesc.

SONETUL UNEI ORDONAŢE PRIMEJDIOASE

Mulțimea la Guvern e-nfuriată
De ordonanța dată pe-înnoptate;
Trecând de orice autoritate
Ea-n pas grăbit, a fost chiar adoptată.

Și cum aleșii sunt majoritate,
Nici vreun popas nu au de-îngăduință,
Convinsi că pot, cu mare iscusință,
Au și lansat-o cu prioritate.

E pentru unii mumă și-alții ciumă
Scofând pe mulți din ei, ca marea-n spumă,
Cu albe și curate dosărele.

Iar cei ce stau în păcării n-au soarta,
Chiar pas cu pas, să lase-n urmă poarta
Și iată cum, prin ea, scap nume grele.

Elena MĂNDRU

INVENȚIILE EVULUI MEDIU

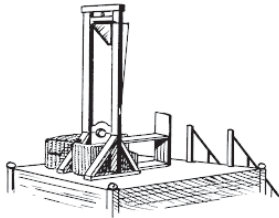
În Evul Mediu-au fost și mari invenții:
Precum Centura cea de Castitate (!)
Sau Inchiziția – o entitate
Din Iadul cel pavat cu mari intenții,

Ori... ghilotina – o „utilitate”
Ce oferea subtilele-i atenții
Doar unor lideri grei și cu pretenții
Și capetelor foste-ncononate!

Dar noi îi prezentăm acum onorul
Doar celui ce a obținut brevetul
Ce ne-a permis, de-atunci, spre stele zborul;

Acesta este, evident, poetul
Glorificând prin vraja sa amoral
Prin forma sa cea veșnică: SONETUL!

Eugen DEUTSCH

Iubește-mă-n octombrie...

Iubește-mă-n octombrie, străino,
-Că în noiembrie deja-i târziu –
Fii pentru mine primăvara iernii
Și eu o umbră, poate, c-o să-ți fiu.

Alintă-mă în toamna desfrănată,
Ce chiuie în aburi dulci de must –
Ca-n lumea asta, de putere beată,
Iubirea să nu pară-un sentiment vetust.

Iubește-mă cu teamă și ardoare
Căci zguri de plumb răsar pe veac...
Fii elixir speranței care moare –
Ca eu tristeții tale să-i fiu leac.

Apari duos din ceața ruginie,
Cu părul tău, de toamne răvășit,
Iubirea ta molcomă și târzie
Să-nvioroze sufletu-mi sfârșit.

... Iubește-mă-n octombrie, străino,
Că suntem fericiți să ne mințim...
Prin păcla veacului pășind, hai, vino -
Amanți deplini să învățăm să fim.

Boris IOACHIM

Pacienta și doctorul la o discuție înainte de o intervenție de liposuctie abdominală:

– D-na draga, ce tatuaj frumos aveți...!
– Da, multumesc... spune adolescentina
– Si ce reprezintă?

– Un delfin mic și dragălaș...

– Dar bine d-nă scumpă, nu v-ați gândit că va crește și va arăta ca o BALENĂ???

Sonetul Evei

Făcut-a Dumnezeu minune rară,
Luându-i lui Adam, când a dormit,
O coastă-n care iute a cioplit
Femeia – ca un zvon de primăvară.
Frumoasă ca un cântec măiestrit,
Pe-Adam l-a fermecat de prima oară,
Cu trupu-i delicat de căprioară
Și-un glas duios și gură de iubit.
Dar i-a mai dăruit, tot Creatorul,
Cuvântul care poate să creeze,
Ca ea să-și spună patima sau dorul,
Știind, firește, și ce-o să urmeze:
Văzând cum taie vorba ca toporul,
De-atunci ea a-nceput să-ncondeieze!

Lică PAVEL

Sâni de patrimoniu

Am prefăcut dezmațul în candoare
Și te-am iubit c-o poftă inocentă,
Și c-un limbaj emfatic și cu tentă,
Iubito, am păcăit cu-nfiorare...
Iubirea mea a mers din floare-n floare,
C-o patimă vădit incandescentă,
Trupu-mi, aflat în amplă fulgerare,
Degajă o lumină fluorescentă.
De patimi dulci și sfinte pătimiri,
De voluptăți extrase din Petroniu,
Iubirile sunt născătoare de iubiri
Și au la bază bombe cu... plutoniu,
Ce explodează-n carne și în firi,
O, Doamnă! sâniți țî-s de Patrimoniu!

Dumitru SÎRGHIE

Rătăcirii

Te-am tot strigat pe-aleile bătute
Pe sub castani, în seri cu lună plină,
Sub vraja siluetei cunoscute,
Dar se-ntorcea mereu câte-o străină.
Te-am tot strigat pe străzi aglomerate,
În ierni, în primăveri, în veri și-n toamne,
Convins că te-am recunoscut din spate,
Dar întorceau privirea alte doamne.
Te strig și azi, când încă rătăcirea
Mă duce pe aleile cu duzi,
Dar nu tresari și nu-ți întorci privirea,
Că nu ești tu sau poate nu m-auzi...
Cândva, pe lângă plopii fără număr,
Întâmplător sau pusă de destin,
Ai să m-ajungi și-ai să mă bați pe umăr
Și va întoarce capul un străin.

Petru Ioan GĂRDĂ

APROPO DE CORUPȚI

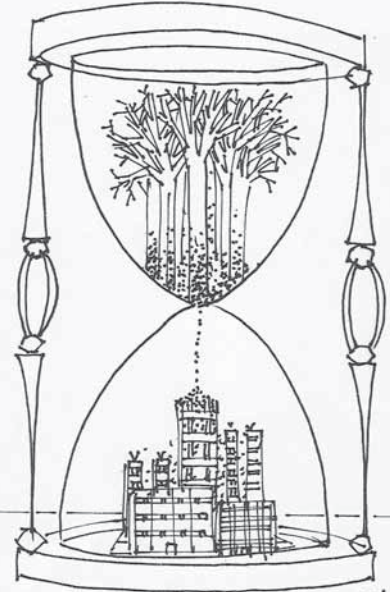
Sunt și-n țara noastră legi.
Contra lor, nu ai ce zice,
Însă cum - mă înțelegi -
Tocmai ei să le aplice!

BĂTRÂNII NOȘTRI

Cu bani puțini, cu suferinți,
Prea multe, astăzi, ei îndură
Și totuși nu scrășnesc din dinți
Cum facem noi, cei cu dantură.

Ioan TODERAȘCU

Un zâmbet cu Nicolae Viziteu

Epigrame

INFRASTRUCTURA RUTIERĂ

Că n-avem autostrăzi,
Pe român îl doare-n spate:
Se gândește, unde crezi?
Înspre cele,, suspendate!

Constantin PROFIR

OCHII VĂD, INIMA CERE

Când văd prin parc pe ale Evei fiice,
Cu tronc la inimă ce pot să-ți pice,
Deși eu nu mai sunt un băietan,
Mă-ntrub prostii: „Ou sont les neiges d'antan ?”

ARTA DE A FI FEMEIE

Un tip și-o tipă s-au văzut o dată,
Iar el s-a ambalat cam peste poate,
Cerându-i o-nțâlnire și-altădată,
La care ea-i răspunse, vag, cu „poate”.

ȘTIINȚA DE A FI BĂRBAT

Pe motiv că-i doldora de vicii,
Des interesat el o iubește,
Iar amorul pentru ea sporește
Profitând să-i ceară mici servicii.

Mihai STANCU

IERTARE CU TĂLC

Hoții i-au furat nevasta,
Dar cu soarta s-a-mpăcat:
I-a iertat, de credeți asta,
Că și soacra i-au luat.

COMENTARIILE POST-NUȚIALE

Când mirele i-a reproșat
Că n-a fost primul, ca bărbat,
Mireasa iute-l „liniști”:
Nici ultimul tu nu vei fi!

ALTĂ CAPRĂ

Un gospodar s-a bucurat
Că altă capră-a cumpărat,
Dar începu cu dânsul chinul,
De ciudă, când turbă vecinul.
Dumitru IVAS

DIAGNOSTIC

Doctorul l-a consultat,
Pipându-i banii-n plic:
Ai stomacul dilatat...
Și bugetul foarte mic!

UNUI PICTOR

Tot pictând cu nodu-n față
S-a îndrăgostit din nou:
Ea frumoasă și isteată
L-a lăsat pe el... tabloul!

UNEI SUPERBE DOAMNE

Este veselă, zglobie
Și pot spune, chiar șarmantă;
Aș lua-o de soție,
Dacă nu mi-ar fi amantă!
Angela PISTOL

PREZENȚĂ ROMÂNEASCĂ LA A XI-A EDIȚIE A FESTIVALULUI „OHRID SUN” DIN MACEDONIA

XI. International music festival
„Ohrid sun” 15-19 August
„OHRID FESTIVAL DAYS”

Au participat 8 țări: România, Bulgaria, Letonia, Estonia, Bosnia, Herțegovina, Croația și Italia.

Ansamblul folcloric „Privighetorile Zeletinului” Podu Turcului, Bacău- România

În acest Festival și-au dat concursul Orchestra, Grupul vocal, Soliști vocali și instrumentiști:

- Melania Ivan, elevă a Colegiului Național de Arte „George Apostu” –Bacău, secția-muzică, solist vocal și instrumentist vioară, multilaureată la concursuri naționale și internaționale
- Ioana Evelina Dimitriu, absolventă a facultății de matematică „Univ. Al. I. Cuza” – Iași – solist vocal și instrumentist vioară, multilaureată la concursuri naționale și internaționale
- Mădălina Georgiana Sogor – solist instrumentist vioară
- Bianca Mihaela Grosulescu – solist vocal
- Lorena Maria Bichescu – solist vocal

Alți membri ai Ansamblului: George Ștefan Roșu, Despina Alexandra Grosulescu, Adelina Florentina Geangu, Cosmin Butnaru, Ana Elena Alexandrescu, Andreea Ștefania Hozu, Iustin Ștefan Petria, George Bogdan Geangu, Marian Spulber, Elena Georgiana Pașalău, Cristina Geanina Dima, Mădălina Cosmina Toma, Darius Constantin Cotulbea, Cristian Ștefan Sbrănea, Maria Daniela Roșu, Emanuel Popa, Florin Măniosu.

Ansamblul Folcloric „Privighetorile Zeletinului”, ce a pășit spre al 45-lea an de existență, Ansamblu care a concertat în întreaga țară și în străinătate, participând la Concursuri Județene, Naționale și Internaționale, obținând de fiecare dată premiul I, zeci și sute de premii naționale și internaționale, cum ar fi în: Ucraina, Republica Moldova, Italia, Treviso, Norma Latina, Roma, Viena, Austria, Macedonia. A avut și la acest Festival o tinută și prezență artistică excepțională. O adevărată surpriză a Festivalului, cu o neasemuită interpretare, aplaudat îndelung la scena deschisă de mii de spectatori veniți din întreaga lume, fiind visați de nenumărate ori, revenind la scenă cu alte interpretări, bucurându-se de un succes fără de margini.

În pauzele dintre repetiții, zilnic, au făcut plajă pe malul Lacului Ohrid și au vizitat: Muzeul Etno, Expozitia Ohridului, Biserica Sf. Sofia, Fortăreața Samoil, Teatrul Antic, Biserica Sf. Kliment, Biserica Sf. Kaneo, Podul Dorințelor, Croaziera pe Lacul Ohrid, Muzeul pe Apă și Biserica Sf. Naum, Starea Carsia, cel mai vechi arbore numit Cinar, Izvorul Biljanini, Fabrica de perle, Ohrid.

Vom participa la Festivalurile Județene din Căiuți, Găiceana, Buhuși, prin același Proiect Județean „Bacău, prin cânt în lume”, finanțat de Consiliul Județean Bacău.

Dirijor, profesor, Nicolae POPA

ÎNĂLȚAREA SFINTEI CRUCI

Înălțarea Sfintei Cruci este prăznuită pe 14 septembrie. Este cea mai veche sărbătoare închinată cinstitii lemnului sfânt.

Înălțarea Sfintei Cruci: Tradiții și obiceiuri
În popor, această sărbătoare se mai numește și Ziua Crucii și este

În această zi sărbătorim amintirea a două evenimente deosebite din istoria Sfintei Cruci:

- Aflarea Crucii pe care a fost răstignit Mântuitorul și înălțarea ei solemnă în fața poporului de către episcopul Macarie al Ierusalimului, în ziua de 14 septembrie din anul 335;

- Aducerea Sfintei Cruci de la perșii păgâni, în anul 629, în vremea împăratului bizantin Heraclius, care a deșus-o cu mare cinste în biserica Sfântului Mormânt (a Sfintei Cruci) din Ierusalim.

Sfânta Cruce a fost aflată din porunca Sfintei împărătese Elena, mama Sfântului Împărat Constantin cel Mare. Datorită acesteia s-au gasit pe Golgota trei cruci. Pentru a afla care a fost crucea pe care a fost răstignit Mântuitorul și care sunt crucile tâlharilor răstigniți odată cu El, patriarhul Macarie le-a spus să atingă pe rând crucile de o femeie moartă. Femeia a înviat în momentul în care a fost atinsă de cea de-a treia cruce, cea pe care a fost răstignit Hristos.

După această minune, Patriarhul a poruncit înălțarea Sfintei Cruci la un loc înalt, de unde să o poată vedea tot poporul.

Când împăratul persan Hosroe a cucerit Ierusalimul, a luat cu el Crucea Domnului în Persia. Sfânta Cruce a rămas aici timp de paisprezece ani, până când Hosroe a fost învins de împăratul Heraclie, care a dus sfânta cruce în Ierusalim.

Înălțarea Sfintei Cruci se serbează cu post, pentru că ea ne aduce aminte de patimile și moartea Mântuitorului.

considerată data ce vestește sfârșitul verii și începutul toamnei. Conform tradiției populare, de ziua Crucii se închide pământul, care ia cu sine insectele, reptilele și plantele ce au fost lăsate la lumină în primăvară.

În lumea satelor încă se mai crede că, în această zi, șerpii, înaintea de a se retrage în ascunzișuri, se strâng mai mulți la un loc, se încolăcesc și produc o piatră nestemată, folositoare pentru vindecarea tuturor bolilor.

Tot în această zi, preotul sfințește via și butoaiele de vin, pentru ca și în viitor gospodarul să se bucure de o recoltă bogată. Strugurii din ultima tufa de vie nu trebuie culeși astăzi.

Ei trebuie păstrați ca ofrandă pentru păsările cerului și de aceea se numesc, în limbaj popular, strugurii lui Dumnezeu. În serile culesului, podgoreni fac focuri din viță uscată, în jurul cărora petrec cu mâncare, băutură și muzică.

Pe 14 septembrie, la biserică se sfințește busuioacul, menta, maghiranul și cimbru, considerate plante magice. Acestea îi apără pe credincioși de diverse boli, dar veghează și asupra păsărilor și animalelor din ogradă.

Monedele sfințite în această zi, păstrate în portofel, alături de o crucuiliță aduc belșug și spor în muncă.

De asemenea, se spune că nu este bine să se mănânce usturoi, nuci, prune și pește. Este recomandat să se fină post negru, aspru, pentru vindecarea sufletului și a trupului.

Nu este voie, în ziua Înălțării Sfintei Cruci, să se lucreze, pentru a nu atrage primejdiile.

LICEUL TEHNOLOGIC „ION MINCU”, LA ÎNCEPUT DE AN ȘCOLAR

Mai devreme ca în alți ani, la 9 septembrie 2019, curtea interioară liceului a devenit neîncăpătoare pentru cei peste 1000 de elevi și apropiații acestora care, cu emoție, au participat la festivitatea de deschidere a noului an școlar, devenită o tradiție națională. O privire retrospectivă ne duce în urmă cu mulți ani, când, la început lui septembrie 1970, se deschideau pentru întâia oară porțile Școlii profesionale de construcții Vaslui, instituție de învățământ care școlariza elevi în meseriile de constructor-structuri și instalator instalații tehnico-sanitare și de gaze pentru forța de muncă a Întreprinderii Județene de Construcții Montaj Vaslui.

Primăvara anului 1973 va aduce cu sine nu doar un martie îmbietor, ci și un nume nou, acela de Grup Școlar de Construcții Vaslui, păstrând specializările de început, care au marcat până astăzi profilul acestui liceu.

Înscriindu-se pe linia reformelor în educație, în 1977 unitatea va deveni Liceul Industrial nr. 3, acest lucru determinând înființarea claselor de liceu cu specializări predominant din domeniul construcțiilor. Solicitățile de pe piața forței de muncă în meserii din domeniul industriei alimentare, alimentației publice, electronică, industrie ușoară, construcții de mașini, precum și existența cadrelor didactice calificate din aceste domenii, au făcut ca, începând cu anul 1990, să fie propuse clase cu profil tehnologic pe aceste domenii, liceul devenind o instituție destinată unui învățământ deschis către elevii cu un bogat potențial aplicativ.

Tânărul vârstă sădit în 1970 se dezvoltă viguros și cu puternice ramificații în învățământul vasluian, astfel încât, în anul 1995, liceul devine Grup Școlar Industrial „Ion Mincu”, așezându-se sub un dublu patronaj: al arhitectului Ion Mincu din punct de vedere profesional și al Sfântului Ioan Gură de Aur ca patron spiritual, diversificându-și oferta educațională, incluzând clase de liceu pe filiera teoretică și tehnologică, Școala profesională și de ucenici. Absolvenții cursurilor gimnaziale au acum posibilitatea înscrierii la profiluri noi, cum ar fi: tehnician în turism, tehnician operator tehnică de calcul, tehnician în protecția mediului, tehnician în telecomunicații, lucrător în agroturism etc.

Numele de astăzi- Liceul Tehnologic „Ion Mincu”- i se atribuie din anul 2012, oferind elevilor specializări în turism și alimentație publică, industrie alimentară, tehnică de calcul, construcții și instalații, mecanică, informatică, științe sociale, filologie. Pregătirea elevilor se face în concordanță cu oferta agenților economici, cu nevoile comunității și cu dezvoltarea zonei, astfel încât să existe un echilibru între cerere și ofertă.

De-a lungul timpului, conducerea acestei școli a fost încredințată unor minți luminate și unor inimi devotate care au știut să managerieze cu pricepere destinele instituției, clădind, la propriu și la figurat, dimensiunile unei școli apreciate pentru investițiile făcute și pentru profesionalismul oamenilor care o slujesc. Într-o descendență cronologică, numele celor care au marcat viața școlii ca directori sunt: prof. Vasile Andreescu, prof. Neculai Safir, prof. Constantin Popa, prof. Constantin Poiană, prof. Aurora Pânzaru, prof. Constantin Lupașcu, prof. Dan Măgureanu, prof. Camelia Badea, prof. Ovidiu- Costel Lisievici, în prezent.

Adaptându-se din mers provocărilor timpurilor trecute și prezente, Liceul Tehnologic „Ion Mincu” a reușit să se mențină în topul instituțiilor de învățământ de profil, constituind un nucleu profesoral caracterizat prin profesionalism (a se citi oameni școlii care-și cunosc bine meseria), spirit de echipă (a se citi oameni care se sprijină la bine și la greu), dinamism și perseverență, în ciuda deselor și imprevizibilelor reforme cărora a trebuit să le facă față. Având în vedere că este singura școală din zonă care oferă calificări specifice domeniilor construcții și lucrări publice, industrie alimentară, turism și alimentație publică, estetica și igiena corpului omnesc, proveniența elevilor se bazează pe aflulxul acestora din mediul rural și din alte orașe ale județului. Aceștia sunt fie cazați în internatul școlii care dispune, în prezent, de aproximativ 120 de locuri de cazare, fie locuiesc la gazdă în oraș, fie fac naveta zilnic.

În anul școlar actual, 2019-2020, sunt înscriși peste 1000 de elevi cuprinși în 42 de clase din care 20 de învățământ liceal și 22 de clase de învățământ profesional.

Prof. dr. Pavel TOMA

N.R.: La deschiderea festivă, dl. prof. Pavel Toma, purtătorul de cuvânt al instituției, ne-a declarat: „Începem cursurile cu optimismul și elanul care caracterizează întregul personal didactic. Liceul Tehnologic „Ion Mincu” promovează un învățământ modern, într-un climat intern stimulant, oferă educație de calitate, în acord cu nevoile comunității și tinerilor, urmărind să dezvolte o personalitate autonomă și creativă elevilor și obținerea unui nivel de pregătire generală și profesională care să le permită absolvenților săi să opteze cu succes pentru exercitarea profesiei sau pentru continuarea studiilor.”

ÎN ALPI, PROFESORUL HAIVAS A RĂMAS SINGUR!

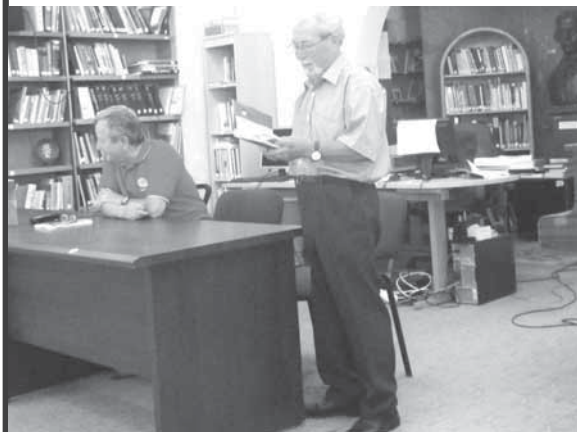

Duminică, pe 8 septembrie 2019, nașterea Maicii Domnului - Sf. Maria s-a sărbătorit în sala mare de lectură a Bibliotecii Județene Gheorghe Asachi din Iași, în cadrul unei noi ședințe cu public a Asociației Literare Păstorel Iași. Obșnuiți cu un prezidiu alcătuit din trei persoane, membri ALPI s-au trezit numai cu prof. Mihai Haivas la catedră, pe post de moderator, deoarece președintele Mihai Batog-Bujeniță și vicepreședintele Gheorghe Bălăceanu au absentat din motive obiective.

Prof. Haivas și-a prezentat propria carte „Cel mai iubit dintre epigramaști - Păstorel (autori contemporani)”, cu exemplificări concrete făcute de cei care au semnat în respectiva antologie.

În continuare, Dan Teodorescu, Mihai Haivas și Vasile Diacon au prezentat publicului mai multe manifestări culturale derulate în ultima perioadă, cu participarea membrilor ALPI, la Iași, Vaslui, Botoșani, Onești. Vasile Larco a menționat și câteva aspecte despre Festivalul de Umor de la Vama, încheiat cu o zi înainte, unde o parte dintre membri ALPI au cucerit premiile importante.

În partea a doua a ședinței cu public, au lecturat din propriile creații Doina Toma, Angela Pistol, Gabriela Cucinschi, Alina Petronela Hulubei, Sofia Doina Gavrilă, Elena Mândru, Mihai Caba, Vasile Larco, Mihai Haivas, Ioan

Hodaș, Dumitru Ivas, Ionel Pintilii, Victor Iosif, Ion Oprică, Constantin Profir.

Următoarea ședință cu public în cadrul ALPI este programată pe 13 octombrie 2019, cu un efectiv subțiat, deoarece mai mulți membri vor fi precați în acea perioadă la Cernăuți, în Ucraina, într-o excursie pe teme culturale.

Dan TEODORESCU

Locuri de muncă în mun. Huși

AGENȚIA LOCALĂ HUȘI, str. A.I. Cuza, bl. H5, sc A, telefon 0371/ 073989, 0235/481720
102 locuri de muncă disponibile la 11.09.2019

– IOLEA MARGARETA ÎNTREPRINDERE INDIVIDUALĂ 1 vânzător

– SC ADISAMCOR SRL 1 muncitor necalificat la spargerea și tăierea materialelor de construcții, 1 zidar rosar tencuitor

– SC ALDELIA SRL 2 confecționeri articole din piele și înlocuitori, 3 muncitori necalificați la asamblarea, montarea pieselor, 4 muncitori necalificați la asamblarea, montarea pieselor

– SC ALE&GEO@AUTOBEST SRL 2 instructori auto

– SC ALPHA WOLF TOUR SRL 1 director societate comercială, 1 funcționar agenție voiaj, 1 manager

– SC ANTA'95 SRL 1 femeie de serviciu

– SC AUTOROM SRL 1 zidar rosar tencuitor

– SC BUCUROSII SRL 1 vânzător

– SC CHENCOS SRL 5 muncitori necalificați la asamblarea, montarea pieselor

– SC ECOSALUBRIZARE PREST SRL 2 lucrători pentru salubritate căi publice

– SC EDUELENA SRL 1 vânzător

– SC ELIMARSTUDIO FOTO SRL 1 fotograf

– SC IDRICORIMADSRL 1 mecanic auto, 1 mecanic auto

– SC INTERONYTRANS SRL 1 mecanic auto, 1 mecanic auto

– SC LYNOCRIS ROM SRL 3 confecționeri asamblori articole din textile

– SC MADEROM SHOES SRL 1 confecționar articole din piele și înlocuitori, 1 muncitor necalificat în industria confecțiilor

– SC MARKALG FOOD SRL 3 ospătari (chelner)

– SC NICOMON SRL 1 muncitor necalificat în industria confecțiilor

– SC SCARPEDORU SRL 10 confecționeri articole din piele și înlocuitori

– SC VALCONS SHOES SRL 10 muncitori necalificați în industria confecțiilor

– SC VASEA SRL 2 bucătari, 2 cameriste hotel, 1 femeie de serviciu, 2 fochiști pentru cazane de abur și de apă fierbinte, 2 ospătari (chelneri), 5 recepționeri de hotel, 2 șefi de sală restaurant

– SC VICTORIA UNIC SRL 4 muncitori necalificați la demolarea clădirilor, căptușeli zidărie, plăci mozaic, faianță, gresie, parchet

– SC VIODARPROD SRL 3 șoferi de autoturisme și camionete

– SC SPIDER FLUX FRESH SRL 2 ospătari (chelneri)

– TRIFAN CĂTĂLINA CRISTINA ÎNTREPRINDERE INDIVIDUALĂ 1 coafor

– SC BROMJOVICER SRL 1 muncitor necalificat

– SC MARIUS CREDCOM SRL 3 muncitori necalificați construcții

– SC EMMAPEOVIT SRL 2 ajutor bucătar, 1 ospătar

– SC NAVION MTI SRL 2 muncitori necalificați construcții

– SC MAURIN COMPANY SRL 2 bucătari

– SC VIGOR TRUKS TRANS SRL 1 șofer auto-camion

**Vând hală din tablă, 30X15m, în localitatea Zăpodeni, Vaslui.
Telefon: 0744.231380**

**Angajează lucrător la fermă legumicolă, cu experiență în domeniu.
Se asigură cazare în apartament.
Relații la telefon: 0744.528441**

Săptămânal editat de grupul de presă CVINTET TE-RA Vaslui, tel./fax. 0235 361 236
Str. Frunzelor nr. 2, Vaslui cod 730158

Meridianul

Televiziunea Vaslui on line
Tel/fax 0235/361.236,
e-mail: cvintet_tera@yahoo.com
tel: 0235 361 236 (Vaslui),
web: www.tvv.ro; www.marindumitru.ro

Director general: prof. dr. Dumitru V. MARIN - 0744 231.380 (e-mail: marintvv@gmail.com)

Redactor Șef:
Art director: Cătălin Simpetru-tel. 0758 361.236
Redactor:
Secretar:

Redacția Huși: David Petru - 0755 077.553
Redacția Iași: Dan Teodorescu

Tipărit la Tipografia "Albina" Iași Abonamentele se pot face la sediile redacțiilor din Vaslui și Bârlad

Conducerea ziarului nu-și asumă răspunderea pentru articolele semnate de redactori.

Librăria
CASA CĂRȚII

vizavi de Liceul
„M. Kogălniceanu”

Oferim spre închiriere garaje, la Moara Grecilor, la preț avantajos
Relații puteți obține la telefon
0744.231380

Vând teren în Vaslui situat lângă KAUFLAND.
Relații la telefon: 0744.231380

IMOBILIARE

- * Vând loc de casă în satul Bălteni Vale. Intravilan, cca. 700 metri pătrați. Gache Ion, telefon: 0763/ 753.557.
- * Vând apartament 3 camere cu centrală termică în loc. Huși. Modernizat, zona centru (Romarta) Telefon: 0785/698.299.
- * Vând apartament cu 2 camere, str. Filaturii, etaj 2, gresie, faianță, termopan, sau schimb cu garsonieră + diferență. Tel.: 0335/ 407.707 sau 0770/ 342.720.
- * Vând casă zona Corni - Huși, str. Salcânilor. Relații la tel: 0724/ 074.009.
- * Vând casă în comuna Bălteni, Vaslui. Tel: 0741 509 039.
- * Vând apartament 2 camere cu centrală termică pe gaz, în Huși, în spatele stadionului. Tel: 0755/ 077.553
- * Vând vilă - Strada Donici, nr.20,1200 mp. Preț negociabil 180.000 euro. Tel.: 0740/ 208950.
- * Vând struguri albi și roșii. Cules personal, 60 bani kg negociabil. Telefon 0722373592

DIVERSE

- * Vând atelier mecanic Moara Grecilor. Tel: 0744/ 231.380 sau 0744/ 528.441.
- * Vând hală tablă, 30X40, Zăpodeni - Vaslui tel: 0744 231 380
- * Vând hală, înaltă de 20 m. Tel: 0744/ 231 380.
- * Vând teren, Str. Sacu, Huși. Suprafață de 813 mp, privește superbă, 25 euro/mp - NEGOCIABIL. Telefon: 0235/482.670
- * Vând două combine agricole C.P. 12 și mase Ferguson, în perfectă stare de funcționare. Tel.: 0751 096 377.
- * Vând fostul atelier mecanic de la CFS Vaslui. Informații la tel.: 0744 231 380 sau 0235 361 236.
- * Vând hală la Moara Grecilor. Informații la tel.: 0744 231 380 sau 0235 361 236.
- * Închiriez garaje la Moara Grecilor. Informații la tel.: 0744 231 380 sau 0235 361 236.
- * Cursuri foto - 100 de lei: Studio Foto Fuji Iași, strada Cuza Vodă, nr. 5, Iași; Telefon: 0722 475 426
- * Vând 2 butelii gaz albastre, vând 7.000 mp teren intravilan la ferma 3 Vaslui (în spatele str. Filaturii), vând 2 ha teren arabil la Bahnari. Prețuri negociabile. Tel: 0235/ 322 580 (Moșneagu Costică).

GRAJDURI – IASI

TOATĂ LUMEA PETRECE

Reporter: Spre sfârșitul zilei comunei Grajduri, stăm de vorbă cu un primar zămbitor și oarecum eliberat de responsabilitățile zilei. A avut foarte mulți oaspeți azi la ziua comunei.

Primar: Mă simt mai liber pentru că am și jandarmii lângă mine. Și pe domnul profesor.

R: Eu te voi păzi cu imaginea domnule primar. Domnul Constantin Zamfirache s-a lipit de primăria comunei Grajduri cum este timbrul de scrisoare. Dumealui este la al IV-lea mandat?

P: Mai puneți. De fapt sunt opt.

R: Foarte multe. Este greu de organizat ziua comunei?

P: Dacă o faci pentru oameni nu este greu. Dacă o faci pentru tine este greu. Dacă o faci pentru anumite câștiguri sau ca să ai în spate societăți sau anumite afaceri care trebuie să obțină un profit din această zi, este greu.

R: Câte activități ați avut azi?

P: Am avut o festivitate de premiere a perechilor care au trecut de 50 de ani de căsătorie. Câteva nu au fost, dar asta nu înseamnă că nu suntem lângă ele. Iar pentru cei care nu au fost, mi-am planificat ca în zilele următoare să merg personal la domiciliul lor, să le înmănez diplomele.

R: Da, pentru că ești un fel de „naș” – i-ai recăsătorit.

P: Da, am fost atât de emoționat și pentru ei. Chiar am trăit chestiunea și mi-am dat seama că eu, luat de val, de proiecte, de acțiunile de fiecare zi, m-am distanțat de o anumită categorie de oameni. Astăzi i-am văzut cu câtă bucurie, voință, chiar bolnavi fiind unii dintre ei, au venit la Ziua Comunei. A fost un sentiment extraordinar.

R: Și de ce ați intrat în horă alături de ei, domnule primar?

P: Am vrut să fiu alături de ei, am simțit empatie față de acești oameni ai comunei. Oricum eram alături de ei.

R: Ai „răspuns bine” până aici, domnule primar. Cât te-a costat ziua comunei?

P: În jur de 21000 de lei. Fără sponsorizări, care nu există la noi deși avem câteva sute de societăți comerciale. Dar este atât de frumos astăzi încât nu vreau să discut despre altceva.

R: Dar unde sunt țiganii din comună? Nu i-am văzut.

P: Nu i-ați văzut pentru că au venit mai târziu. Dar vin întotdeauna. În ceea ce privește participarea, sunt foarte activi dar în ceea ce privește obligațiile mai puțin.

R: Nu mai discutăm să nu vă stric ziua. Dar de ce ați intitulat acest eveniment Zilele Comunei și nu Ziua Comunei?

P: Pentru că ziua Comunei a început de ieri, când au fost făcute pregătirile pentru ziua de azi. Cei care au muncit ieri trebuie să se bucure azi, iar noi cei care muncim azi: organizatorii, cei care muncesc azi vor trebui să se odihnească și să se bucure și ei pentru această zi. Muncim unii pentru alții și trebuie să ne bucurăm împreună.

R: Foarte frumos ceea ce spuneți. Ce cântăreți au venit azi? Pe una o ascultăm chiar acum.

P: Deși am ținere de minte am și rețineri. Sunt niște chestii legate de a le cere acordul în pronunțarea numelor. Am niște pliante pe care au fost tipărite numele participanților.

R: Am văzut pe aceste drumuri tractoare (bănuiesc că erau folosite pentru lucrări), șanțuri săpate și în care s-au pus cu țevi. Ce lucrări faceți?

P: Din 62 de kilometri de drum, câți au fost la început, mai am de terminat 4,5 km. și după asta, în Grajduri nu va mai fi nici un drum, nici o uliță neasfaltată. Au mai rămas 4 km. Este vorba de comuna Corcodel, de câteva ulicioare, de o bucațică de drum spre școala din Poiana cu Cetate dar din toate drumurile pe care le putem aduna la Grajduri: drumuri interioare, comunale, sătești, de interes local și fundacuri, în afară de vreo 4,600 km care sunt în lucru, toate sunt asfaltate, modernizate.

R: Am înțeles că se termină și aducțiunea de apă și canalizare.

P: Sunt lucrări de aducțiune de apă și canalizare avansate. Acum lucrăm la captare. Proiectul pe care îl avem este pentru o sursă locală de apă, până va trece magistrala va mai dura ceva timp.

R: Adică forajii aici?

P: Da, s-au făcut prospecte și studii hidro prin care s-au găsit anumite zone în care avem izvoare.

R: Dar aveți izvoare. Nu sunt corespunzătoare din punct de vedere sanitar?

P: Avem și aici și în pădure. S-au făcut analize ale mostrelor de apă și acestea sunt corespunzătoare din punctul de vedere al consumatorilor. Ele sunt folosite până în momentul când se va da drumul la capcane. Abia aștept să se finalizeze și acest proiect pentru că în ultimii trei ani s-au adus peste 30 de milioane de euro din fonduri europene și guvernamentale. Nu mai vorbesc de școli: mai am patru școli în reabilitare, am una în modernizare din fonduri proprii și mai am proiecte europene pentru implementare.

R: Domnule Constantin Zamfirache, am văzut consilierii locali în jurul domniei tale. Chiar te susțin?

P: Nu participăm doar la tăiatul torturilor. Unii dintre ei – numai unii – au fost și sunt lângă mine. Și fără să exagerez aș putea să-i numesc consilierii frunțași. Aș numi cu această ocazie câțiva dintre ei; nu mă interesează coloratura politică (am consilieri din opoziție care au fost alături de mine și au susținut proiectele mai hotărâți decât cei din partidul meu): Blăgeanu Gheorghe, Zaporojanu Avel, Nechifor Mihai, Mițel Daniel, oameni de bază, alții ca Fănaru Cornel, Cotruță Ionel au și ei păreri constructive în ceea ce privește evoluția comunei.

R: Măine se deschide școala. Școlile sunt pregătite?

P: Este puțin mai dificil de explicat în acest moment. Dacă ar fi să spun adevărul, toate școlile sunt prinse în programe de reabilitare, nu doar că sunt incluse acolo ca să fie, dar neapărat să poată beneficia de o ocazie de a fi modernizate care li se oferă. Ar trebui să vorbim, din acest punct de vedere de seriozitatea constructorilor sau de impedimentele de care ei se lovesc. Despre anumite proiecte anapoda sau de anumite aspecte privind evaluarea corectă a unor proiecte – aici sunt multe lucruri care lasă de dorit. Mă zbat să nu suferă copilul, elevul. Oricum părinții nu pot să înțeleagă amploarea problemelor. Părinții au dreptate, ei vor condiții mai bune pentru copiii lor din învățământul primar și gimnazial.

R: Așa se explică de ce copiii vin la dumneata și te îmbrățișează sau ai lipici la ei?

P: Îmi plac copiii. Încă înainte de a fi primar mi-au plăcut. Ideea este puțin mai complexă. Slujba mea este pusă în interesul oamenilor. Înainte de a fi primar am avut altă profesie. După ce am devenit primar țelul meu a avut ca scop să scot din necazuri satul din care provin. Atunci când nu am reușit, m-am încercat și am continuat să lupt am făcut promisiuni și am cerut încă o șansă. Și în final Dumnezeu și oamenii m-au înțeles.

R: Dar 30 de milioane de euro este ceva concret.

P: Este concret, dar poate banii aceștia au venit mai târziu pentru unii, poate pentru alții contează faptul că acele investiții nu s-au făcut pe la poarta lor sau prin curtea lor și unii este posibil să rămână nemulțumiți.

R: În curând va apune soarele. Va fi foc de artificii la Ziua Comunei Rebricea?

P: Va fi cel mai frumos foc de artificii care s-a văzut aici.

R: Mulțumesc domnule Constantin Zamfirache.

P: Și eu vă mulțumesc domnule profesor și îmi pare bine că v-am întâlnit.

R: Și mie domnule primar.

Dumitru V. MARIN